Влада — Радам!

Голос України

Газета Верховної Ради України ◆ № 108 (358) ◆ Четвер, 11 червня 1992 року ◆ Ціна 1 крб.

БЕЗ ПУСТИХ СЛІВ

«Визначити форми й зміст надзвичайно перспективних відносин з Україною» — такою, за словами міністра закордонних справ Нідерландів Ханса ван ден Брука, була мета приїзду до Києва офіційної делегації цієї західноєвропейської країни. Причому на зустріч з Президентом України Леонідом Кравчуком, яка відбулась у вівторок, гості, а серед них були й бізнесмени, прийшли не з порожніми руками. Главі Української держави було представлено нідерландського посла в Україні Роберта Серрі, а також повідомлено, що вже восени в Києві відкриється Посольство Королівства Нідерландів.

Наголосивши, що в його країні не обмежуються лише словами, пан ван ден Брук запропонував і «кошик» конкретних пропозицій, які стосуються співробітництва з Україною. Що ж у ньому? Голландська сторона готова продовжувати посередницькі зусилля з метою прийняття нашої країни до Міжнародного валютного фонду та Світового банку, співробітничати в галузі сільського господарства, енергетики, комунікацій, створювати спільні з Україною підприємства, відкрити повітряне сполучення з Києвом.

Леонід Кравчук, зі свого боку, привітав прагнення уряду й ділових кіл Нідерландів розвивати взаємовигідні зв'язки з Україною. Відповідаючи на запитання щодо гарантій бізнесової діяльності, український Президент підкреслив, що в нашій країні прийняті найсприятливіші для іноземних капіталовкладень закони. Він закликав ділових людей Нідерландів не боятися ризику, активніше виходити на український ринок. Президент не виключив і можливості підписання в разі потреби, спеціальної угоди про захист нідерландських інвестицій в Україні.

ЗУСТРІЧ З ДЕЛЕГАЦІЄЮ ВЕЛИКОБРИТАНІЇ

9 червня перший заступник Голови Верховної Ради України В. В. Дурдинець прийняв делегацію Великобританії на чолі із заступником міністра закордонних справ і у справах Співдружності Джоном Гоулденом.

Розповідаючи про складне соціально-економічне становище і непросту політичну ситуацію в Україні та навколо неї, Василь Васильович зауважив, що все це доводиться враховувати і в законодавчій діяльності, і в реалізації внутрішньої та зовнішньої політики. Верховна Рада, Президент України докладають зусиль, щоб народ відчув, що нова влада працює в його інтересах. Депутати насамперед враховують це у законотворчій роботі. Зміцнюються органи виконавчої влади на місцях, які мають забезпечувати реалізацію прийнятих законів, сприяти проведенню економічної реформи.

Гості особливо цікавились питаннями нашої зовнішньої і військової політики. Їм було пояснено, що Україна є правонаступницею колишнього СРСР щодо виконання міжнародних договорів, веде чесну, відкриту політику, дотримуючись принципів і норм міжнародного права, Хельсінкських угод. Ми за таку військову політику, яка б активно сприяла процесу роззброєння, стабілізації в Європі, але водночас маємо дбати про свою безпеку.

Висловлювалася стурбованість у зв'язку з діями керівництва і певних політичних кіл Росії, які можна розцінювати як втручання у внутрішні справи нашої держави.

В ході розмови наголошувалось, що Україна зацікавлена у встановленні хороших партнерських стосунків з Великобританією, розвитку співробітництва на взаємовигідній основі.

МАЙБУТНЄ ЕНЕРГЕТИКИ

Учора відбулася зустріч Президента України з керівниками об'єктів атомної промисловості й енергетики та науковцями.

Докладне повідомлення читайте в наступному номері газети.

КОНГРЕС МОЛОДИХ ПОЛІТИКІВ

Сьогодні у Києві відкривається перший Конгрес молодих політиків України, у якому, як зазначалось на прес-конференції, присвяченій цьому заходу, візьмуть участь делегати від 46 молодіжних політичних організацій, а також представники трьох влад — законодавчої, виконавчої та судової. Нашому нинішньому Президенту лікнеп, ясно, не потрібен, а от майбутніх політичних лідерів України необхідно ще навчати. Тому у програмі Конгресу — кілька «круглих столів»: «Україна і міжнародні інтеграційні процеси», «Національна безпека України», «Проблеми розбудови правової держави» за участю представників Кабінету Міністрів України, комісій Верховної Ради, а також вищих осіб міністерств.

Молодь треба навчати вести політичну боротьбу не насильницькими методами, як це робиться у всьому цивілізованому світі, вмінню вести діалог. Цьому може сприяти і створення Асоціації молодих політичних лідерів України, ці питання теж будуть обговорюватися у конгрес-холі готелю «Інтурист». Молодій державі потрібні освічені молоді політики, тож щиро вітаємо учасників Конгресу, серед яких, можливо, майбутні і Голова Верховної Ради України, і її Президент...

ТРУДОВОМУ КОЛЕКТИВУ ШАХТИ «СУХОДІЛЬСЬКА - СХІДНА» ВИРОБНИЧОГО ОБ'ЄДНАННЯ «КРАСНОДОНВУГІЛЛЯ» ЛУГАНСЬКОЇ ОБЛАСТІ

У зв'язку з аварією, що сталася 9 червня на шахті «Суходільська-Східна» виробничого об'єднання «Краснодонвугілля» і спричинила загибель людей, висловлюю щире співчуття сім'ям і рідним загиблих та потерпілих, усьому трудовому колективу.

Уряд республіки здійснить вичерпні заходи для ліквідації наслідків аварії, надання термінової допомоги сім'ям загиблих.

Президент України
Л. КРАВЧУК

ТРУДОВОМУ КОЛЕКТИВУ ШАХТИ «СУХОДІЛЬСЬКА-СХІДНА» ВИРОБНИЧОГО ОБ'ЄДНАННЯ «КРАСНОДОНВУГІЛЛЯ» ЛУГАНСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Дев'ятого червня 1992 року на шахті «Суходільська-Східна» виробничого об'єднання «Краснодонвугілля» Луганської області сталася аварія, що спричинила загибель людей.

Верховна Рада, Кабінет Міністрів України висловлюють глибоке співчуття сім'ям і родичам загиблих та потерпілим, трудовому колективу об'єднання.

Постановою Кабінету Міністрів України створено урядову комісію на чолі з віце-прем'єр-міністром Слєпічевим О. І. для з'ясування причин аварії та ліквідації наслідків, надання допомоги сім'ям загиблих.

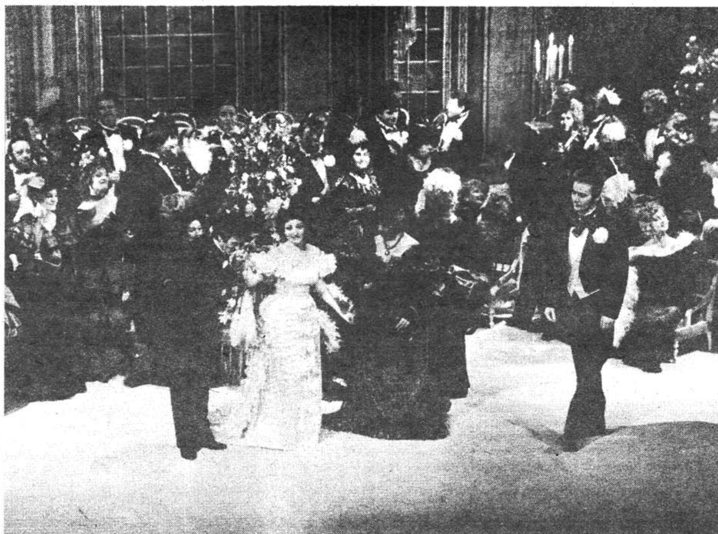
Верховна Рада України
Кабінет Міністрів України

МАРИБОРСЬКА ВІОЛЕТТА КИЇВСЬКОГО ПОХОДЖЕННЯ

Спектаклем «Травіата», поставленим режисером Вацлавом Орликовськи за однойменною оперою Д. Верді, розпочалися дні Мариборської опери в Києві. Партію Віолетти Валері виконала солістка Державного дитячого музичного театру України Наталія Воробйова, яка вже три роки працює за кордоном.

Марибор — це мальовниче місто у північно-східній Словенії з давніми мистецькими традиціями. Сьогодні його справедливо називають театральною метрополією між Віднем і Міланом, місцеві театральні колективи — опери та балету і драматичний — з успіхом виступали у багатьох країнах світу. До речі, величезний успіх за кордоном мала і «Травіата».

«Ми задоволені, що приїхали в місто й країну багатої історії й культури, де зустріли доброзичливих і щирих людей, наших добрих друзів», — сказав на прес-конференції для українських і словенських журналістів директор і художній керівник Словенського національного театру з Марибора Стане Юргец.

НА ЗНІМКУ: сцена з вистави «Травіата».

ТРАГЕДІЯ НА ШАХТІ

Тривають рятувальні роботи на шахті «Суходільська-Східна» виробничого об'єднання «Краснодонвугілля» після трагедії 9 червня. Того дня о 15 годині 15 хвилин під час проведення буровибухових робіт вибухнув метан. У момент вибуху у вугільному вибої загинуло вісім шахтарів. Слідом за спалахом вугільного пилу угарний газ пішов у лаву, вентиляційний штрек, розійшовся по шахтних ходах. І люди, які не встигли уникнути його струменя, загинули. За попередніми даними, на 11 годину 10 червня рятувальники підняли на поверхню тіла 43 гірників. Три чоловіка було відправлено в лікарню в тяжкому стані, де вони померли. Доля сімох ще невідома.

У ніч з 9 на 10 червня на місце трагедії прибула урядова комісія на чолі з віце-прем'єр-міністром України О. І. Слєпічевим, яка відразу ж приступила до роботи.

ПОДАТКИ — ЦЕ ПОЛІТИКА

Як часто, вирішуючи якесь дріб'язкове, локальне питання ми полюбляємо, потрясаючи вказівним пальцем, багатозначно натякати — це політика. Хоча до політики там, як до Північного Полюса.

Але коли йдеться про податки, де схрещуються інтереси держави, виробника, мільйонів людей, то впевнено можна казати, що у даному випадку йдеться про політику. Особливо нині, коли податковий зашморг призвів до того, що виробляти продукцію стало невигідно. Ліпше перепродувати. Але щоб перепродувати, треба мати, що перепродувати. Одне слово — глухий кут.

А бюджет наш сьогоднішній фактично «соціальний». Тож на розширене відтворення виробництва майже нічого не залишається. Ось і другий глухий кут. Без особливих зусиль можна знайти й решту два глухих кути. Як результат — замкнутий простір.

Половина скарг, які надходять сьогодні на ім'я Президента, — з проблем оподаткування. На всіх зустрічах — із бізнесменами, підприємцями, орендарями, виробничниками, найгостріше питання — податки.

Без перебільшення сьогодні податкове питання — в епіцентрі політичного життя України. Хіба не політичним є питання відтоку підприємців з України. Реєструються вони в інших країнах СНД, де й платять податки до бюджету, а сировину черпають з України.

Звичайно, опосередковано вирішити питання оподаткування неможливо. Його можна вирішити лише в комплексі з ціноутворенням, реформою оплати праці тощо.

Саме про те, як бути з податковою політикою і йшлося на зустрічі Президента України Л. Кравчука з провідними економістами держави. І вкотре вже за останні півроку зіткнулися дві концепції — Міністерства фінансів і народного депутата України В. Пилипчука (про них «Голос України» вже писав). Як це вже стало традицією, обидві сторони згоди не дійшли.

Хоча не у всьому. Всі погодилися, що ставки оподаткування треба негайно зменшити, що не можна сліпо копіювати навіть позитивний досвід колишніх країн соціалістичного табору, не кажучи вже про капіталістичні держави. Там зовсім інші суб'єктивні й об'єктивні економічні передумови. У двох концепціях спільне й те, що об'єкт оподаткування і джерело сплати податку не співпадають. Джерело сплати — прибуток. Об'єкт оподаткуванння — доход. Звести все це до одного знаменника у нас поки що неможливо.

Одне слово, перефразовуючи один з улюблених висловів Президента, економісти поговорили, побалакали, а до якогось реального результату не дійшли.

Що ж. можливо конкретні реальні рецепти і пропозиції дасть колегія Державної думи й уряд. Президент назвав дати засідань цих органів — 17 і 20 червня. І наголосив, що далі відступати нікуди.

Це й справді так. Бо ж за нами Москва. З її лояльнішою податковою політикою.

Леонід ФЕДОРОВИЧ.

ЗБОРИ НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ УКРАЇНИ

10 червня під головуванням першого заступника Голови Верховної Ради В. В. Дурдинця відбулися збори народних депутатів, які працюють на постійній основі у Верховній Раді України.

Учасники зборів відверто, самокритично проаналізували свою роботу, а також роботу Секретаріату і Управління справами по забезпеченню законотворчої діяльності Верховної Ради, обмінялись думками, як краще з урахуванням набутого досвіду і допущених недоліків організувати підготовку пленарних засідань, роботу постійних комісій, Президії Верховної Ради України. Мова йшла про основні напрями вдосконалення законотворчої діяльності Верховної Ради, посилення парламентського контролю за безумовним виконанням прийнятих законів, постанов і доручень.

Наголошувалось, зокрема, що продуктивність законотворчої діяльності парламенту була б значно вищою за умови належної організації, творчого ставлення до роботи кожного депутата. Можливості висококваліфікованого «звільненого» депутатського корпусу, фахівців Секретаріату Верховної Ради дозволяють у значно більшій мірі задовольнити розвиток суспільства, потреби часу в якісних законах. З різних причин, переважно суб'єктивного характеру, допущено запізнення з розробкою і прийняттям багатьох законопроектів.

Йшлося про необхідність підвищити відповідальність керівників постійних комісій і підкомісій Верховної Ради за дотримання строків і якість підготовки законопроектів, а також вимогливість до уряду, інших органів, які мають право законодавчої ініціативи. Не повинні виноситися на розгляд сесії законопроекти без їх юридичної експертизи, економічного обгрунтування і прогнозу наслідків їх впровадження, а також без визначення джерел фінансування додаткових затрат.

Народні депутати пропонували прискорити прийняття Регламенту Верховної Ради України, законів про постійні комісії, про статус народного депутата. Підкреслювалось, що треба розробити і затвердити порядок підготовки і проходження законопроектів, інших документів у постійних комісіях, Секретаріаті Верховної Ради, опублікування та введення в дію прийнятих Верховною Радою законів, а також поліпшити взаємодію між постійними комісіями.

Особливу увагу на зборах було звернуто на те, щоб організовано, з високою віддачею провести заключні пленарні засідання п'ятої сесії Верховної Ради, на яких має бути розглянуто проект нової Конституції України, державний бюджет, проект Державної програми приватизації майна державних підприємств та ряд інших важливих документів.

Прес-центр Верховної Ради України.

КОМЮНІКЕ,

ПРИЙНЯТЕ УЧАСНИКАМИ «КРУГЛОГО СТОЛУ» ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ТА ПРЕДСТАВНИКІВ ПРОФСПІЛКОВИХ ОБ'ЄДНАНЬ

5 червня 1992 року відбулася зустріч за «круглим столом» Президента України та представників профспілкових об'єднань, де було обговорено проблеми взаємовідносин профспілок і органів влади України.

Представники профоб'єднань заявили, що підтримують зусилля Президента в розбудові суспільства незалежної демократичної України. Разом з тим вони висловили серйозну стурбованість за стан розвитку економіки України, падіння рівня обсягів виробництва, що веде до зубожіння населення, неспроможності уряду вирішувати нагальні проблеми соціального захисту трудящих.

Учасники «круглого столу» дійшли згоди:

— створити Національну Раду на тристоронній основі з представників уряду, підприємців та профспілок щодо узгодження взаємних інтересів. Статус Національної Ради міг би бути визначеним Указом Президента;

— прискорити створення в апараті Кабінету Міністрів України відділу соціально-трудових відносин і зв'язків з профспілками;

— започаткувати у складі інституту стратегічних досліджень при Президенті України науковий підрозділ з актуальних проблем профспілкового і робітничого руху в Україні;

— включати представників профспілок до складу робочих груп уряду, які готуватимуть проекти постанов, розпоряджень, інших нормативних актів Кабінету Міністрів, що стосуються інтересів трудящих;

— розробити спільно з профспілками проект Закону про генеральні і тарифні угоди та колективні договори і внести його на обговорення до Верховної Ради України;

— передбачити можливість для профспілкових центрів брати участь у розробці проектів указів, розпоряджень Президента і його представників на місцях з соціально-економічних питань.

Президент України та представники профоб'єднань погодилися з пропозиціями щодо участі профспілок у законотворчій роботі. А саме:

— участь представників профцентрів, галузевих та фахових профспілок у відповідних робочих групах і комісіях Верховної Ради, які готують проекти законів;

— можливість попереднього розгляду профцентрами проектів законів, постанов;

— проведення консультацій з профоб'єднаннями України для збалансування професійних інтересів трудящих при розгляді трудових конфліктів і прийнятті рішень по окремих галузях і регіонах.

Представники профцентрів України висловили своє занепокоєння з приводу зволікання з прийняттям законів України про колективні договори і угоди, порядок вирішення колективних трудових спорів, охорону праці, реформу оплати праці та інших.

Президент України з розумінням поставився до пропозицій представників профспілкових об'єднань про збереження частини коштів соціального страхування у віданні профспілок, про їх участь у розробці концепції соціального забезпечення трудящих, Закону про соціальне страхування і управління ним, які відповідатимуть ринковим відносинам та інтересам усіх верств населення України.

Президент України підтримав думку про необхідність спільної роботи профспілок та Кабінету Міністрів з таких напрямів:

— визначення узгоджених пріоритетів соціально-економічної політики;

— підготовка проектів рішень уряду та пропозицій до Верховної Ради і Президента України щодо реалізації визначених пріоритетів;

— прогнозування соціально-економічних наслідків рішень, що приймаються урядом України, законів України і указів Президента;

— вирішення соціальних конфліктів через переговори профспілок, підприємців і уряду.

Профспілки заявили, що вони діятимуть на основі своїх статутів, а також Генеральної та тарифних угод, що мають укладатися представниками профцентрів і уряду. Галузеві та фахові профцентри повинні мати право на укладання тарифних угод з відповідними державними структурами, об'єднаннями підприємців; територіальні профспілкові об'єднання — угод з відповідними органами державної влади і управління на місцях, а первинні організації — колективні договори з власниками або їх уповноваженими.

Президент і представники профспілкових об'єднань домовилися про те, що адміністрація Президента, уряд та інші органи влади України будуть своєчасно інформувати профспілкові центри з питань суспільно-політичного, соціально-економічного та культурного розвитку держави.

Учасники «круглого столу» вважають за доцільне періодично проводити його засідання з метою розгляду спільно з Президентом, Верховною Радою і Кабінетом Міністрів найбільш гострих питань життя в Україні.

Президент України Л. КРАВЧУК

За дорученням:

Профспілки працівників Академії наук України
А. ШИРОКОВ

Профспілки Асоціації льотного складу цивільної авіації України
В. ПОЛУПАНОВ

Вільної профспілки машиністів залізниць України
С. КАРІКОВ

Незалежної профспілки гірників України
О. МРИЛЬ

Профспілки залізничників і транспортних будівельників України
А. ЧОРНОМАЗ

Профспілки працівників Збройних Сил України
Д. МІРОШНИЧЕНКО

Профспілки працівників кооперації та інших форм вільного підприємництва України
В. КОСТРИЦЯ

Федерації незалежних професійних спілок України
А. РИБАК

Солідарних профспілок України
О. ШЕЙКІН

ЗВЕРНЕННЯ РАДИ НРУ

МУРОВАНОКУРИЛОВЕЦЬКОГО РАЙОНУ ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ ДО ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ, МІНІСТРА ОБОРОНИ УКРАЇНИ, ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРОВОДУ НРУ, ДО ВСІХ ГРОМАДЯН УКРАЇНИ

Шановні співвітчизники!

Незалежність молодої Української держави у небезпеці!

Стара компартійна система прагне реваншу. На Сході і Півдні України ведеться агресивна антиукраїнська пропаганда. Використовуючи нинішню складну економічну ситуацію і напружені відносини між Україною і Росією, певні політичні сили словом і ділом провокують міжнаціональні конфлікти, сприяють втручанню сусідніх держав у внутрішні справи незалежної України.

Особливо це спостерігається в Криму, а також біля Державного кордону України і Молдови. Протистояння між Придністровською республікою, утвореною шовіністичними силами Росії, і законною владою Молдови, потребує забезпечення захисту та недоторканності територіальної цілісності України, безпеки її громадян.

Тому районна Рада НРУ Мурованокуриловецького району Вінницької області закликає всіх, кому не байдужа доля України, консолідуватись навколо Президента України, Міністра оборони України. Особливу підтримку всього українського народу, усіх демократичних сил повинна отримати Спілка офіцерів України, яка сприяє утворенню, розбудові і зміцненню Збройних Сил України.

Закликаємо Міністра оборони України звільняти від виконання службових обов'язків тих військових посадових осіб, які відмовляються присягнути на вірність народові України, які проводять гоніння і звільнення в запас національно свідомих офіцерів і прапорщиків, комплектувати Збройні Сили і Флот України громадянами України.

Без Збройних Сил України неможлива і незалежність Української держави. Ми звертаємось до всіх громадян України із закликами допомогти в утворенні фонду допомоги Спілці офіцерів України, а також фонду допомоги всім військовослужбовцям та членам їх сімей.

Той, хто сьогодні відмовляється допомогти своїй армії, завтра годуватиме чужу.

Голова районної Ради НРУ

Борис ОСТАПОВИЧ,

члени районної Ради НРУ
Володимир ВОВК,
Олег КАЧУРОВСЬКИЙ.

САДИ ТРАНСНІСТРІЇ

Придністровські сади цього року поросли бур'янами, людям не до них. Над Дністром гуркоче війна.

Трансністрія — так у Кишиневі називають Придністров'я. Але інакше тут називають не тільки цей регіон, а й по-іншому бачать суть конфлікту, перспективи його розв'язання, причини ескалації війни.

Міністр оборони Молдови дивізійний генерал І. Косташ досконально довів нам, що боротьба ідей на берегах Дністра переросла у криваву громадянську бойню насамперед з вини 14-ї армії. Очевидно також, що армія не могла діяти автономно, вона виконувала вказівки Москви.

Дбаючи про свої геополітичні інтереси в регіоні (а це можливість, маючи маріонеткову Придністровську державу, постійно тиснути на Україну та впливати на політичний клімат Балкан), Росія після початку формування Збройних Сил Молдови прагне зберегти Молдовську Придністровську республіку, через яку реалізовуватиме свою політику лише воєнним шляхом. Ще у вересні 1991 року у військових частинах 14-ї армії починається великомасштабна ідеологічна кампанія в гірших традиціях політико-партійного одурманення людей з погонами епохи інтернаціональної допомоги.

За вказівкою з Москви організовуються офіцерські збори, на яких приймаються заздалегідь відредаговані в Кремлі постанови. Ось витяг з однієї — офіцерів Тираспольського гарнізону: «До 1917 року цей регіон був частиною Російської держави і ніколи не входив до складу інших країн. Ми — в себе вдома, на землі своїх предків, тому нам близькі й зрозумілі рішення народу Придністров'я, який утворив ПМРСР...»

Генерал Косташ дав довідку: лише 15 відсотків офіцерського складу є корінними жителями Трансністрії.

Після ідеологічної «артпідготовки» на базі військових частин у Тирасполі та Рибниці було утворено центр бійців для Національної гвардії, робітничих загонів сприяння міліції та ратних загонів. Командирами цих воєнізованих загонів стали офіцери та прапорщики 14-ї армії.

Для озброєння населення колишній командарм 14-ї армії генерал-лейтенант Яковлєв дав команду відкрити склади, що й було зроблено.

Навіть якщо ми не мали б документального свідчення з полків та батальйонів 14-ї армії, не зустрічалися з майорами й підполковниками, які керують боями, то про істинні наміри Москви неважко здогадатися, ознайомившись із списком тих, хто подає «руку допомоги» «братам по крові» — Руцькой, Травкін, Коган, Макашов.

Для повної і остаточної перемоги над «націоналістами» Молдови стрілецької зброї виявилося замало. І тоді вже новий командуючий 14-ю армією генерал-майор Неткачов, порадившись з міністром оборони Росії Грачовим, приступив до нового етапу. В бій вступили танки, бронетранспортери, артилерія, ракетні установки. А перед тим відбулося ще одне театральне дійство — «жіночий бунт». Світові ж подано його як насильницьку акцію доведеного до відчаю жіноцтва. Не уточнюють лише, як прекрасна стать змогла вивести на позиції техніку і відкрити вогонь штатними снарядами.

Сьогодні можна з упевненістю стверджувати: 14-та армія Росії стала інтервенціоністською.

Офіційна Москва цього не визнає, боячись стратити своє реноме і обіцяні західні кредити. Офіційний Кишинів кричить про це, боячись розділити долю розчавлених радянськими танками Будапешта, Праги, Кабула.

А що ж Україна? Нарікання на пасивність її політики, нерозуміння її лідерами справжньої ситуації ми чуємо з обох сторін.

— Дочекаєтесь, — гарячкували офіційні особи в Тирасполі, — Румунія ще воюватиме з вами за свої землі.

— Невже ви не розумієте, — переконували і в Кишиневі, — що конфлікт у Придністров'ї розпалений не стільки як загроза Молдові, скільки Україні, це ніж у спину вашій державі.

А видання молдовського парламенту «Сфатул церій» недавно звинуватило Україну, зокрема лідера Руху, в... імперських амбіціях, мовляв, проголошення незалежності Криму викликало у них негайну і негативну реакцію, а ось діяльність українських сепаратистів із східних регіонів Молдови нікого не ображає, навпаки, українські демократи переповнені співчуттям до своїх братів з Поділля (райони Кам'янки, Рибниці, Дубоссар). У Києві навіть створено комітет гуманітарної допомоги українцям Придністров'я.

Наші колеги мають рацію: справа не в імперських амбіціях — Україна не претендує на Трансністрію, та за своєї політичної мудрості не може не реагувати на конфлікт у сусідній державі. Люди однієї крові опинились по обидва боки кордону. І в братовбивчій війні вони гинуть не тільки від рук молдаван. Ми бачили наших земляків і серед гвардійців, і серед поліцейських. Вбивають один одного українці, які проживають на берегах по обидва боки Дністра. Це жахливо.

— За що воюють українці? — намагалися ми розібратися з нашими співрозмовниками, за відродження української культури, — чули у відповідь, і щиро не розуміємо, **чому для того потрібні автомати. Так, національна культура повністю занедбана, але хіба ж можна звинувачувати молдаван у русифікації, адже витіснений національний дух і з тих, і з тих. І не майбутньою «румунською загрозою», а «мирним радянським минулим» понівечили душі людей, перетворивши їх у «гомо совєтікус». Ось з цього треба починати міркувати.**

— Ми не можемо займатися відродженням культури, коли над головами наших дітей літають кулі, — каже голова об'єднання українців Придністров'я Олександр Бут.

— Може, якби наші земляки так активно не втручалися в політичні справи, не дійшло б до крові, — каже заступник генерального директора державного департаменту Республіки Молдова з національних питань, один з керівників Товариства культури України в Молдові Галина Якубович. — Ми повинні жити в незалежній державі і маємо підкорятися її законам. Я була на недавньому форумі українців Придністров'я. Так, страшно. Ллється кров, гинуть люди, але склалося враження, що збори не для того, щоб поговорити про мирне врегулювання конфлікту, я вже не кажу про українські культурологічні проблеми: це був не форум — політичний спектакль. Закликаючи до «України-матері», яка «перетворилася на мачуху» і не бачить горя своїх дітей, хочуть і матір втягнути у бойню. А розмови про повернення в Україну — це просто політична авантюра. Шкода, що Товариство українців Придністров'я мимоволі підспівує «старшому братові». Це шкодить і українству в цілому.

Трохи статистики: в Молдові проживають 100 тисяч українців. Товариство української культури видає свою газету «Просвіта», є українські програми на радіо і телебаченні по одній годині на тиждень. Державний департамент з національних питань виділяє на розвиток української освіти і культури півмільйона карбованців. Згідно з концепцією української школи, підтриманою Міністерством науки і освіти з 1 вересня, в 4 школах відкриваються українські класи **(з поступовим переходом цих шкіл на українську мову навчання) та гімназія. В 1992 році також планується відкрити групу з українською мовою викладання у коледжі при Бельцькому та Тираспольському педінститутах. Тож шкода, що АКМи відтіснили на задній план підручники для вивчення рідної мови.**

— Ми вивчатимемо її лише в федеративній державі — на смерть стоять політизовані українці з Лівобережжя.

Офіційний же Кишинів незалежність держави Молдови дедалі частіше пов'язує із залежністю від відносин з Румунією, якої так боїться Придністров'я.

Президент Молдови Мірча Снєгур в інтерв'ю агентству «Франс Пресс» заявив, що в разі надання Молдові федеративного устрою, він змушений буде піти у відставку і очолити рух опору такій політиці. Чи не провідною стає думка, виголошена, приміром, на III з'їзді Народнохристиянського демократичного фронту Молдови представником Кантемирського відділення ХДНФ С. Мокану. Він сказав: «Ми Трансністрію втратили, її потрібно вертати з імперії частинами». Йому заперечує І. Рату: «Необхідно ввійти до Румунії в існуючих і визнаних кордонах разом з Лівобережжям, а потім Румунія буде вирішувати питання решти румунських земель».

Більшість делегацій підтримали цю думку.

Як з'ясувалося, під «рештою» румунських земель лідери ХДНФ Молдови мали на увазі землі Північної Бессарабії та Південної Буковини, які нині входять до складу України.

— Кордон між Україною і Молдовою, точніше між Україною і Румунією, в майбутньому, коли буде ліквідовано російський вплив, уточнимо, — сказав в інтерв'ю «Голосу України» голова виконкому ХДНФ Юрій Рошка. — Однак Румунія ніколи не вимагала силою цю землю. Це питання не сьогоднішнього дня. Існує румунська точка зору, румунський варіант вирішення цієї проблеми, одним з яких може бути обмін історичних румунських земель Північної Бессарабії та Південної Буковини, що нині належать Україні, на територію українського Придністров'я. «Обмін» неприпустимий. Наша «славна історія» так перекроїла карти і змішала народи, що тепер єдиноприйнятний «нульовий варіант»...

На цю думку навертає Бухарест. Потрапивши сюди, в центр Європи, важко зрозуміти: це попередня чи наступна серія до побаченого в Придністров'ї. Вибиті шибки, покалічені снарядами стіни, спалені двері. В руїнах лежать Національна бібліотека, Академія наук, університет, приміщення румунського КДБ «Секурітате». Знищено офіси, квартали, вулиці. По всій столиці хрести, меморіальні дошки, братські могили героїв румунської революції, які перемогли комуністичний режим.

На території міського цвинтаря циганчата-жебраки за кілька лей провели нас до могили одного з найбільших диктаторів — Ніколає Чаушеску. На могилі свіжий слід багаття і... зів'ялі квіти.

Кров'ю і вогнем закінчив диктатор. Однак хто ж носить на його могилу квіти?

Катерина КІНДРАСЬ,
Людмила КОХАНЕЦЬ,
Валентин ЛАБУНСЬКИЙ,
спеціальні кореспонденти «Голосу України».
(Дубоссари — Тирасполь — Кишинів — Бухарест).
(Телефоном).

ПРОТИСТОЯННЯ В КРИМУ. ХТО В ЦЬОМУ ЗАЦІКАВЛЕНИЙ

Протягом тижня триває пікетування Верховної Ради Криму активістами Республіканського руху Криму, інших рухів та партій, які стоять на позиціях РРК. Вже встановлено 21 намет. Пікетники вимагають якнайскорішого підтвердження рішення Верховної Ради Криму про проведення референдуму 2 серпня 1992 року, оскільки розгляд цього питання депутати зупинили до 10 червня, а також введення так званого громадянства Криму.

Біля наметів бажаючим продають бланки двох заяв. В одному з них особа, яка досягла 16-річного віку, звертається до Президії Верховної Ради Криму «у відповідності зі статтею 17 Конституції Республіки Крим» із проханням негайно оформити їй громадянство Криму. Другу заяву рекомендується надсилати до Президії Верховної Ради будь-якої країни СНД, але, звичайно, мається на увазі передусім Росія. У тексті цієї заяви висловлюється прохання вирішити питання про надання громадянства своєї історичної батьківщини. Організатори акції до того ж агітують кримчан через засоби масової інформації «не віддавати свої паспорти для проставлення штампу «громадянин України».

В одному із наметів кілька днів перебував Якуб Бекіров, кримський татарин за національністю. 8 червня ввечері до нього підійшли голова Меджлісу кримськотатарського народу Мустафа Джемілєв разом з іншими керівниками Меджлісу та Організації кримськотатарського національного руху (ОКНР), а також журналісти. Запитали, на якій підставі він представляє тут кримськотатарський народ. Відповісти той нічого не зміг. На лідерів кримських татар почали кричати пікетники. Однак Мустафа Джемілєв, не піддаючись на провокації, роз'яснив позицію Меджлісу, яка полягає в тому, що Бекіров може виступати лише від свого імені, а не прикриватись кримськотатарським національним рухом. «Ми не підтримуємо пікетників, вважаємо їхню акцію такою, що може призвести до ще більшого протистояння і розколу на півострові», — заявив Джемілєв.

На півострові вирують пристрасті у зв'язку з недавнім перебуванням тут голови Ліберально-демократичної партії Радянського Союзу Володимира Жириновського. На негайному засіданні координаційної Ради Блоку «Крим з Україною» прийнято звернення до Верховних Рад України і Криму, а також до Генерального прокурора України. У зверненні говориться, що 7 червня Жириновський при підтримці Російського товариства Криму провів несанкціонований мітинг у центрі Сімферополя і закликав жителів Криму до дій, спрямованих на відторгнення Республіки Крим від України і входження до нової Російської держави. «Нічим іншим, як грубим втручанням у внутрішні справи України і Республіки Крим цей вояж і свідомі протиправні дії не назвеш», — підкреслюється у зверненні. Напередодні, 6 червня, члени ЦК ЛДП і голова Російського товариства Криму Анатолій Лось дали прес-конференцію. У своїх виступах ці особи закликали «прогресивних генералів очолити переворот, який принесе народові благополуччя, а Російській державі — нове відродження». Лось назвав Президентів України і Росії та Голову Верховної Ради Білорусі політичними бандитами, сказав, що нові політичні сили невдовзі «зметуть нинішнє націоналістично настроєне керівництво України».

«Таким чином, говориться на закінчення у зверненні, організатори прес-конференції, відкрито закликали до насильницької зміни влади і територіальної цілісності України, що є порушенням Конституції України. Тому ми звертаємося й до прокурора України пана Шишкіна з вимогою вжити негайних заходів щодо заборони діяльності в Криму організацій, дії яких порушують Конституцію України і сприяють нагнітанню напруженості в Республіці Крим».

Олександр ПІЛАТ,
власний кореспондент «Голосу України».

Факт і коментар

ГОЛОДУВАННЯ БІЛЯ ПИРОГА

Лікарі центральної курортної поліклініки Трускавця розпочали голодування. Втім, вони вже кілька місяців на голодному пайку. Знаменитий курорт споживів, бо надто дорогі путівки й курсівки. Наслідки неважко уявити, адже оздоровниця раніше «годувала» два міста — Трускавець і Моршин. Серед голодуючих— голова страйкового комітету міста, лікар центральної курортної поліклініки Б. СОЛОНЧАК.

— З першого липня усі ми — 454 чоловіка медперсоналу — безробітні. Київ повернув нам 14 тисяч курсівок, однак Рада федерації незалежних профспілок України «забула» повернути кошти, що були перераховані їй за розповсюдження курсівок. Нехай нам віддадуть основні засоби, і ми дамо собі раду, самі домовлятимемося з трудовими колективами про оздоровлення людей.

Голодний пай для медпрацівників, як вони вважають, було передбачено центром з далеким прицілом: аби «самостійники», які забажали підпорядкувати курорти місцевим органам влади, зрозуміли, що без батька-Києва вони ані руш. Рідний український (вже не московський) центр розпочав приватизацію зверху і створив акціонерне товариство, не питаючи згоди трудових колективів курортів Трускавця й Моршина. Новоспечені акціонери — це функціонери з Ради федерації незалежних профспілок України і Фонду соціального страхування.

— Ситуація виходить з-під контролю, — пояснив заступник голови Львівської обласної федерації незалежних профспілок Р. Веретка. — Моршин уже паралізований, будинки культури не працюють. Люди боятимуться їхати сюди, бо зацікавленим особам вигідно поширювати чутки про сепаратистські настрої львів'ян, які начебто хочуть загарбати курорти і не впускати сюди жителів інших регіонів.

Страйковий комітет Трускавця вимагає відставки головлікаря об'єднання «Трускавецькурорт» Г. Стародуба й головлікаря центральної курортної поліклініки В. Іващенка, які пішли на повідку у центру. Рада Львівської обласної федерації незалежних профспілок звернулася до арбітражного суду республіки, однак, сили нерівні, а Трускавець і Моршин — надто ласі шматки, дивіденди від яких вже сняться деяким київським звірникам...

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львівська область.

Вітаємо!

ВЖЕ Є ГАЗЕТА

У Севастополі вийшов перший номер газети «Флот України». У привітальних телеграмах Міністр оборони України К. Морозов та представник Президента України в Севастополі І. Єрмаков бажають творчих успіхів новому колективу. До читачів звернувся також командуючий ВМС України контр-адмірал Б. Кожин.

Олександр ПІЛАТ.

Крим.

ШАХТИ ВІДКРИВАЮТЬ «ЖИГУЛЯМИ»

Щось новеньке

Вугілля на Закарпатті добували з давніх-давен. Проте методи радянського періоду призвели до того, що з 20 шахт, які були в 50—60-ті роки та на початку 80-х, в регіоні залишилось лише кілька, а навесні 1991 припинила функціонування й найбільша за покладами — Ільницька. Обладнання та допоміжні матеріали пішли з молотка, штольні поступово затоплювалися, без роботи залишилися понад 500 чоловік.

І тут увагу на «безперспективний» об'єкт звернули керівники асоціації «АНТЕС» з міста Шахтарська Донецької області. Один із засновників — шахта «Глибока» — приторговувала своєю продукцією з Угорщиною, Австрією, Данією, деякими іншими країнами. Експортували тільки кам'яне вугілля. Проте зарубіжні партнери виявляли інтерес і до бурого, значні поклади якого є на Закарпатті.

Здобувши право на розробку Ільницького родовища, «АНТЕС» почала інтенсивне відновлення розграбованої та напівзатопленої шахти. Відкачали воду, спустили у вибої нове обладнання, здійснили ряд інших потрібних операцій. З другим народженням шахти постійне місце роботи знову знайшли понад 300 чоловік.

У перспективі — відкриття дільниці по виготовленню виробів з каменю, в основному мармурових плит, цегли, ванних комплексів, сантехніки тощо.

— Чи не забагато всього одразу? — поцікавився в директора шахти «Ільницька» В. Цукарєва.

— Вимушені одночасно діяти в багатьох напрямах. Тільки так утримаємося «на плаву» в сьогоднішніх складних умовах,— каже Віктор Іванович.— Проте основні зусилля все ж спрямовуємо на видобуток вугілля. Вже найближчим часом хотіли б видавати по 200 тонн на добу. Паралельно ведемо розробки інших пластів родовища.

Відновлювальні роботи даються шахтарям нелегко. Як і всюди, бракує металу, труб, пального, лісу й багато чого іншого. За частину одержаної від експорту вугілля валюти вони придбали в Угорщині, Австрії, інших країнах Заходу близько 300 «Жигулів» і продають їх «потрібним» організаціям чи особам. Причому за мізерними, як на сьогодні, цінами. Тільки завдяки таким «контрактам» шахта «Глибока», одна з небагатьох, торік мала все необхідне для ритмічної роботи і не зупиняла виробництво, як інші. З допомогою тих же омріяних багатьма легковиків та відеоапаратури «вибиваються» потрібні матеріали і для шахти «Ільниця». Цікаво, чи надовго вистачить «Жигулів»?

Микола ГОРВАТ.

Закарпатська область.

Політичні новини

Гра у Верховну Раду?

Нещодавно відбулася прес-конференція три тижні тому створеної Асоціації молодих українських політологів і політиків (Київська організація, яка планує стати загальнореспубліканською). Близько 70 молодих науковців, які репрезентували майже всі київські НДІ, студентів і лідерів молодіжних організацій об'єдналися «для проведення політичних досліджень, наукової експертизи чинних та розробки нових законопроектів, організації міжнародних політологічних конференцій».

Обрано Раду Асоціації (9 осіб), Президента, прийнято Статут. Президентом став референт Колегії з питань правової політики Державної Думи України А. Білоус. Члени Ради — теж не «темні конячки», а відомі уже своєю діяльністю політики і науковці. Дехто займає додатково по 2—3 службових «крісла» — і це дає право думати, що Асоціація мала б створюватися як своєрідний клуб, Гайд-парк для обміну думками «без дорослих». Але надто ієрархізована організація (Президент, Віце-президент, Генеральний секретар, технічний секретар, скарбник, голова контрольно-ревізійної комісії), права юридичної особи, банківські рахунки, у тому числі валютний, і складний регламент діяльності викликають підозру, що тут займатимуться якимись іншими справами. Невідомо ким розроблений проект Закону про багатопартійні вибори — перший доробок Асоціації — подано на розгляд до комісії Верховної Ради. Готуються інші законопроекти.

Під час прес-конференції керівники новоствореної Асоціації дали оцінку деяким політичним та економічним тенденціям у поточному житті України — і по суті довели цим, що створено якийсь політичний альянс, хоча в Статуті записано, що це позапартійне об'єднання. Незрозуміло, як може від імені представників різних партій (практиків, які не стоять на якійсь політичній платформі) та науковців (теоретиків, які можуть лише бути понад конкретною партійною доктриною) видаватися якісь декларації по суті політичного характеру. Схоже, Асоціація створювалася керівниками «під себе»: у Статуті закладено права Ради як приймати, так і виключати нових членів — і таким чином формувати кадровий склад. До речі, Рада за Статутом «...розробляє і координує основні напрямки діяльності Асоціації.., встановлює призначення і порядок використання коштів Асоціації». А кошти, крім членських внесків, мають надходити в основному від спонсорів, які поки що не були названі — «до остаточної домовленості».

Що за Асоціація? Молодіжні дублери Державної Думи? Молодь, яка грає у Верховну Раду? По справах судитимемо.

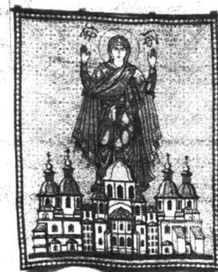
Костянтин ПАРИШКУРА.

Виставки

Отець Блажейовський:

УКРАЇНЦІВ ОБ'ЄДНУЄ КУЛЬТУРА

Для всіх, хто протягом квітня — травня у Львові, Тернополі, Івано-Франківську та Луцьку вже ознайомився з пересувною виставкою вишиваних хоругов та ікон отця доктора Дмитра Блажейовського, це було справжнім відкриттям. Серед експонатів — вишивані на стінні ікони, хоругви та окремі деталі до них, мініатюри для риз, портрети визначних історичних діячів, а також численні зразки для вишивання з альбомів автора «Українські вишивки — релігійні й народні».

У Київському державному музеї народного мистецтва виставку відкрито в день Вознесіння під звуки молитви «Отче наш», яку виконав парафіяльний хор Покровської церкви.

Цікаве життя 82-річного митця. Родом він з Лемківщини. Після закінчення гімназії в Перемишлі студіював філософію, теологію та історію в Римі, де 1939 року був посвячений в ієреї. У 40—60-х роках служив в українських парафіях США, згодом повернувся до Рима, де продовжує наукову роботу в галузі історії релігії.

Утім, важливою частиною життя отця Блажейовського стало захоплення вишиванням. Він, мабуть, єдиний з чоловіків, який досяг у цій витонченій справі такого великого успіху. Його твори сповнені мистецької довершеності, позначені глибокою духовністю. Окремі роботи прикрашають українські кафедральні собори в Німеччині, Австралії, в Україні, а також Українську центральну семінарію в Римі, Ватиканську бібліотеку тощо.

— Об'єднати нас, українців, повинна культура. Я вірю в це, як вірю в Україну, — говорить отець Блажейовський.

Василь МАРУСИК.

На знімках: отець доктор Дмитро Блажейовський; а це — його чудові твори.

Фото Михайла ЗАГРЕБИ.

Партійні новини

СОЦІАЛ-ДЕМОКРАТИ ГУРТУЮТЬСЯ

Як повідомив прес-секретар СДПУ Сергій Моругін, Рада ОСДПУ ратифікувала Заяву, яка була прийнята напередодні на спільному засіданні членів правлінь ОСДПУ та СДПУ. В Заяві проголошено курс на об'єднання СДПУ та ОСДПУ. До об'єднавчого з'їзду, який має відбутися восени цього року, партії створюють міжпартійний блок з метою координації дій та полегшення процесу інтеграції. Створені спільні статутна та програмна комісії.

Справа в тому, що два роки тому, у травні 1990 року, на установчому з'їзді СДПУ стався розкол і були утворені дві партії соціал-демократичного спрямування. Це, на думку лідерів обох партій, принесло велику шкоду справі. Спільна робота цих партій у «Новій Україні», Соціально-демократичній спілці Криму, Соціально-демократичній спілці Києва довели: пошук компромісів і координація дій можливі. Залишилося об'єднатися організаційно.

Власна інформація «ГУ».

ПЛЕНУ... ЗАШМ... НА ...

Учора в пр... стерства сільс... ства і продово... ся надзвичайн... лянської Спіл... виступив Голо... Спілки Украї... вий. Він зосер... катастрофічно... го села, відсу... ту цін на пр... сільськогоспод... цію. Доповіда... чив, що «внас... зації цін під ... риття опинили... ських шкі... ків». Ціка... про те, що «... лістичної парт... лянам».

У роботі п... участь віце-... Віктор Ситни... аграрних комі... Анатолій Чеп... силь Сухий, ... тьох міністерс... їн СНД. Біль... говорила про... ситуації на с... ла на фінансо... навколо колго... депутат Укра... хий, зокрема, ... новна біда се... в уряді не ... кількості... ... цього, ві... ... магати відпус... сільськогоспо... ввести ... держзамовле... повідальн... селу палив... теріалів. Як ... став важливи... підготовці до... з'їзду Селя... України, пока... різних течій... ства співпрац...

Знак біди

БАРИ ДЛ... БАРАНІ...

Колись цукр... щено багато з... їнської культу... розаводчик... на культу... цукрова ... і Всеукраїнськ... ліотекарів, що... в Києві. Книга... поговорити, ад... справа на гра... чим платити з... що купувати ... гарячі голови ... пропонують по... ві бібліотеки «... логічної робо... крити натоміс...

Рек...

УКРАЇ... СЛУЖ... БІ-БІ-... ВІТАЄ... ВАС!

Щод... з пери... червня... на час... 6060 ... і 9585 ... в діап... 49 і 31... о 21-й... за київ... часом.

СЛУХ... НАС -... СЛУХ... СВІТ!

ОТЬ
»

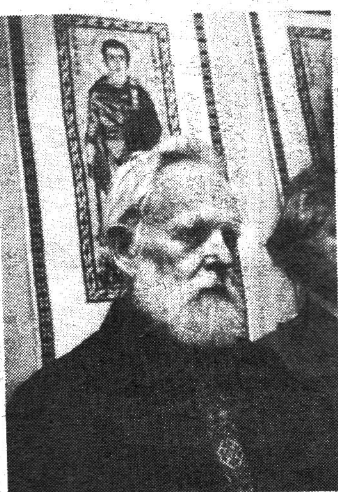
ит, цег ... ів, сан ... всього ... ися в ... льниця» ... одночасно ... напрямах ... лося «на ... х склад- ... Віктор ... основні ... мовуємо ... а. Вже ... хотіли б ... на до- ... ємо роз- ... родо- ... роботи ... нелегко. ... металу, ... й бага- ... частину ... рту в у ... придбали ... , інших ... ько 300 ... їх ... ваціям чи ... мізерни- ... цінами. ... «конт- ... «Глибока», ... торік ма- ... ритміч- ... на ви- ... З допо- ... вних ба- ... відео- ... ються» по ... для шах- ... чи на- ... Жигулів»?

ОРВАТ.
асть.

ду?

подано ... місії Вер ... ться інші ... конференції ... рені Асо- ... деяким ... номічним ... ному жит- ... суті до- ... створено ... альянс. ... исано, що ... б'єднання. ... може від ... різних ... які не сто ... політичній ... науковців ... ожуть ли- ... конкретною ... ою) вида- ... ації по ... характеру. ... створюва- ... «під себе»: ... но права ... так і ви- ... нів — і ... увати кад- ... речі, Рада ... розробляє і ... напрямки ... ції..., вста- ... ння і поря- ... коштів ... ити, крім ... мають ... овному від ... оки що не ... остаточ- ... ня? Моло- ... Державної ... грає у ... По справах

ШКУРА.

Отець Блажейовський:

УКРАЇНЦІВ ОБ'ЄДНУЄ КУЛЬТУРА

Виставки

ДЛЯ ВСІХ, хто протягом квітня — травня у Львові, Тернополі, Івано-Франківську та Луцьку вже ознайомився з пересувною виставкою вишиваних хоругов та ікон отця доктора Дмитра Блажейовського, це було справжнім відкриттям. Серед експонатів — вишивані настінні ікони, хоругви та окремі деталі до них, мініатюри для риз, портрети визначних історичних діячів, а також численні зразки для вишивання з альбомів автора «Українські вишивки — релігійні й народні».

У Київському державному музеї народного мистецтва виставку відкрито в день Вознесіння під звуки молитви «Отче наш», яку виконав парафіяльний хор Покровської церкви.

Цікаве життя 82-річного митця. Родом він з Лемківщини. Після закінчення гімназії в Перемишлі студіював філософію, теологію та історію в Римі, де 1939 року був посвячений в ієреї. У 40—60-х роках служив в українських парафіях США, згодом повернувся до Рима, де продовжує наукову роботу в галузі історії релігії.

Утім, важливою частиною життя отця Блажейовського стало захоплення вишиванням. Він, мабуть, єдиний з чоловіків, який досяг у цій витонченій справі такого великого успіху. Його твори сповнені мистецької довершеності, позначені глибокою духовністю. Окремі роботи прикрашають українські кафедральні собори в Німеччині, Австралії, в Україні, а також Українську центральну семінарію в Римі, Ватиканську бібліотеку тощо.

— Об'єднати нас, українців, повинна культура. Я вірю в це, як вірю в Україну, — говорить отець Блажейовський.

Василь МАРУСИК.

На знімках: отець доктор Дмитро Блажейовський; а це — його чудові твори.

Фото Михайла ЗАГРЕБИ.

ПЛЕНУМ ІЗ ЗАШМОРГОМ НА ШИЇ

Учора в приміщенні Міністерства сільського господарства і продовольства відбувся надзвичайний пленум Селянської Спілки. З доповіддю виступив Голова Селянської Спілки України Іван Мозговий. Він зосередив увагу на катастрофічному стані нашого села, відсутності паритету цін на промислову та сільськогосподарську продукцію. Доповідач також зазначив, що «внаслідок лібералізації цін під загрозою закриття опинилися багато сільських шкі[illegible] дитячих [illegible]ків». Ціка[illegible] була ду[illegible] про те, що «програма соціалістичної партії імпонує селянам».

У роботі пленуму взяли участь віце-прем'єр-міністр Віктор Ситник, голови обох аграрних комісій парламенту Анатолій Чепурний та Василь Сухий, керівники багатьох міністерств, гості із країн СНД. Більшість промовців говорила про нестабільність ситуації на селі, акцентувала на фінансовому зашморзі навколо колгоспів. Народний депутат України Василь Сухий, зокрема, наголосив: «Основна біда села в тому, що в уряді не було достатньої кількості [illegible]арників». О[illegible] цього, ві[illegible]апропонував [illegible] магати відпустити ціни на сільськогосподарську продукцію, ввести добровільність держзамовлення, знайти відповідальни[illegible] пост[illegible]ня селу палив[illegible] мастильних матеріалів. Як на нас, пленум став важливим чинником у підготовці до надзвичайного з'їзду Селянської Спілки України, показав готовність різних течій і рухів селянства співпрацювати.

Знак біди

БАРИ ДЛЯ БАРАНІВ

Колись цукрозаводчик Терещенко багато зробив для української культури. Схоже, «цукрозаводчи[illegible] знову вихо[illegible] на культ[illegible] ниву: Украї[illegible] цукрова біржа стала спонсором І Всеукраїнського конгресу бібліотекарів, що проходить нині в Києві. Книгарям є про що поговорити, адже бібліотечна справа на грані краху, нема чим платити зарплату, нема за що купувати книжки, а деякі гарячі голови на місцях навіть пропонують позакривати масові бібліотеки «як осередки ідеологічної роботи КПРС» і відкрити натомість... кафе і бари!

Вл. інф.

Реклама

Партійні новини

СОЦІАЛ-ДЕМОКРАТИ ГУРТУЮТЬСЯ

Як повідомив прес-секретар СДПУ Сергій Моругін, Рада ОСДПУ ратифікувала Заяву, яка була прийнята напередодні на спільному засіданні членів правлінь ОСДПУ та СДПУ. В Заяві проголошено курс на об'єднання СДПУ та ОСДПУ. До об'єднавчого з'їзду, який має відбутися восени цього року, партії створюють міжпартійний блок з метою координації дій та поліпшення процесу інтеграції. Створені спільні статутна та програмна комісії.

Справа в тому, що два роки тому, у травні 1990 року, на установчому з'їзді СДПУ стався розкол і були утворені дві партії соціал-демократичного спрямування. Це, на думку лідерів обох партій, принесло велику шкоду справі. Спільна робота цих партій у «Новій Україні», Соціально-демократичній спілці Криму, Соціально-демократичній спілці Києва довели: пошук компромісів і координація дій можливі. Залишилося об'єднатися організаційно.

Власна інформація «ГУ».

А ПОЧНЕМО З КОНСУЛЬСЬ

10 ЧЕРВНЯ У ВІДЕНСЬКОМУ ПАЛАЦІ ХОФБУРГ НАДЗВИЧАЙНИЙ І ПОВНОВАЖНИЙ ПОСОЛ УКРАЇНИ ЮРІЙ КОСТЕНКО ВРУЧИВ ПРЕЗИДЕНТОВІ АВСТРІЙСЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ КУРТУ ВАЛЬДХАЙМУ СВОЇ ВІРЧІ ГРАМОТИ. ПЕРЕД ЦИМ ВІН ДАВ ІНТЕРВ'Ю КОРЕСПОНДЕНТОВІ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ».

— Вітаємо вас з призначенням першим Послом України в Австрії. Скажіть, будь ласка, в чому ви вбачаєте свої найважливіші завдання?

— Заради історичної справедливості треба зазначити, що я не є перший український посол в Австрії. У 1918—1922 роках Україна мала у Відні своє Посольство і послів А. Яковлева, В. Липинського та Ю. Коцюбинського. Тож, фактично, через буремні сім десятиліть ми відновлюємо присутність української дипломатії в Австрії. А що стосується першочергових завдань, то вони дуже прості у формулюванні, але надзвичайно складні для виконання. Адже починати треба з відкриття посольства: вирішувати питання його фінансування, шукати відповідне приміщення, добирати працівників. В ширшому плані йдеться про встановлення й розвиток взаємовигідних політичних, економічних, наукових, культурних та інших двосторонніх зв'язків. Я більше наголошував би саме на розвитку цих відносин, бо в попередні роки було закладено їх основу, і солідну.

— Що саме мається на увазі?

— Зважте на те, що від Ужгорода до Відня автомашиною лише шість годин їзди. Тож наші зв'язки і контакти з Австрією в останні роки, особливо після проголошення незалежності України, досить активні. Київ відвідали віце-канцлер Е. Бусек, кілька міністрів. У свою чергу нещодавно у Відні побувала делегація на чолі з віце-прем'єр-міністром України О. Слепічевим.

Часті гості в Австрії лідери українського парламенту, міністри, інші політичні діячі. З австрійськими партнерами проведено переговори з широкого кола питань. Тепер ми вже переходимо до фіксування нинішнього стану відносин у відповідних договірно-правових документах.

— Які угоди планується підписати ближчим часом?

— Нині готується всеохоплюючий торговельно-економічний договір, пророблюються угоди про ... культурне спі... На початку цьо... час візиту до ... ючого політично... менту МЗС Авс... харілі було виз... цільне, хай і н... основі, підтвер... угод, укладени... ні роки Австрі...

— Ви вже т... стійним предста... раїни при між... ганізаціях у Ві... му приміщен... представництво ... пер?

— Вже пона... ків існує постр... їни при міжнар... заціях у Відні ... щене в перед... двомільйонної ... столиці, непода... кого міжнародн... нинішньому пр... представа Росії ... було постпред...

Представляємо дипломатів України

З досьє «Голосу У

Народився у 1945 р... Закінчив Київський де... тет імені Т. Г. Шевче... у Радянській Армії. З ... працює в системі МЗС, де пройшов професій... аташе до начальника ... на колегії міністерства ... відповідальним секрет... УРСР у справах Ю... 1988—1992 роках пост... ставник України при ... них організаціях у Ві... 1992 року Указом ... України призначений ... ним і Повноважним ... раїни в Австрійській ... ці.

Володіє англійською... Одружений, має доч...

Проблеми

ПРИСТРАСТІ НЕ ВЩУХАЮ

Вже котрий місяць у Республіці Білорусь йдуть бурхливі дебати довкола референдуму з питання про розпуск Верховної Ради й нові вибори. Ініціативній групі білоруського Народного фронту доводиться витримувати «атаки» з боку можновладців. Адже у парламенті 80 відсотків народних депутатів — представників колишньої й нинішньої номенклатури.

Усвідомлюючи те, що у випадку проведення референдуму їм, напевне, доведеться розлучитися з привілейованим становищем, деякі парламентарії одразу виступили проти всенародного обговорення цієї проблеми.

А коли перспектива проведення референдуму стала виразно вимальовуватися, у вищих колах «визріла» думка про неправомірність засвідчення підписних аркушів факсимільним підписом голови ініціативної групи. Здавалося, ідея референдуму буде втрачена. Але треба віддати належне лідерам опозиції: вони скрупульозно (по абзацу) проробляли з центральною виборчою комісією закон «Про референдум», доводили правомірність своїх дій і рішень.

Розгляди тривали не один тиждень. Але Народний фронт відстояв свої позиції. Проте центральна виборча комісія домоглася того, чого хотіла: час було відтягнуто, а у супротивників референдуму з'явилася можливість виробити свою тактику й консолідувати сили.

Нарешті прийшов час підбивати перші підсумки. Замість необхідних для проведення референдуму 350 тисяч підписів ініціативна група зібрала 460 тисяч. Тому центральна виборча комісія змушена була визнати правомірність і законність проведеної акції. Нині затримка за Верховною Радою республіки, яка має затвердити рішення про референдум і призначити строки його проведення. Ініціативна група пропонувала провести його до кінця року. Але, судячи з усього, навряд ... ниться. По-пер... Рада не має ... рювати питанн... рендум на най... І уряд, і парл... ного зручно... «вмовляють» н... шати, дати мо... вести до кінц... форми. Вкотре... мусується дум... немов з вибора... ховної Ради ... політичне жит... загальмується... ховної Ради ... вив, що не за... ферендумний ... тити питання п... ке правління, ... щоправда, при... ти, що всенар... ня все ж відб... референдумни... ться контролю... І тому сьогод... ня, що всенар... ня пройде не... наступного ро...

Віктор

Мінськ.

ЛІТО ПОЧАЛОСЯ — ЦІНИ ЗРОСТ

Указом Президента Вірменії Тер-Петросяна з початку червня в республіці підвищено ціни й тарифи. Цей крок був продиктований низкою причин, зокрема зростанням цін на енергоносії в Російській Федерації та інших республіках СНД.

Що почім

Керівництво Вірменії розраховує у такий спосіб стабілізувати споживчий ринок у республіці, запобігти збитковості підприємств, а також наповнити прилавки товарами народного споживання. В основному ціни зросли з урахуванням прибутків підприємств. Для кожного з них встановлено відповідний рівень рентабельності, якого мають суворо дотримуватися. Така система, як вважають в Міністерстві економіки республіки, д... лювати ціни н... вищення, а й ...

Що ж до ці... вари та види ... ми встанов... контроль. Від... ському трансп... карбованець. ... сте удвічі, у ... й квартплата.

Ара М...

Єреван.

А ПОЧНЕМО З КОНСУЛЬСЬКОГО ВІДДІЛУ

10 ЧЕРВНЯ У ВІДЕНСЬКОМУ ПАЛАЦІ ХОФБУРГ НАДЗВИЧАЙНИЙ І ПОВНОВАЖНИЙ ПОСОЛ УКРАЇНИ ЮРІЙ КОСТЕНКО ВРУЧИВ ПРЕЗИДЕНТОВІ АВСТРІЙСЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ КУРТУ ВАЛЬДХАЙМУ СВОЇ ВІРЧІ ГРАМОТИ. ПЕРЕД ЦИМ ВІН ДАВ ІНТЕРВ'Ю КОРЕСПОНДЕНТОВІ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ».

Представляємо дипломатів України

З досьє «Голосу України»

Народився у 1945 році в Києві. Закінчив Київський держуніверситет імені Т. Г. Шевченка. Служив у Радянській Армії. З 1968 року працює в системі МЗС України, де пройшов професійний шлях від аташе до начальника відділу, члена колегії міністерства. Працював відповідальним секретарем Комісії УРСР у справах ЮНЕСКО. У 1988—1992 роках постійний представник України при міжнародних організаціях у Відні. 6 березня 1992 року Указом Президента України призначений Надзвичайним і Повноважним Послом України в Австрійській Республіці.

Володіє англійською мовою. Одружений, має дочку і сина.

— Вітаємо вас з призначенням першим Послом України в Австрії. Скажіть, будь ласка, в чому ви вбачаєте свої найважливіші завдання?

— Заради історичної справедливості треба зазначити, що я не є перший український посол в Австрії. У 1918—1922 роках Україна мала у Відні своє Посольство і послів А. Яковлева, В. Липинського та Ю. Коцюбинського. Тож, фактично, через буремні сім десятиліть ми відновлюємо присутність української дипломатії в Австрії. А що стосується першочергових завдань, то вони дуже прості у формулюванні, але надзвичайно складні для виконання. Адже починати треба з відкриття посольства: вирішувати питання його фінансування, шукати відповідне приміщення, добирати працівників. В ширшому плані йдеться про встановлення й розвиток взаємовигідних політичних, економічних, наукових, культурних та інших двосторонніх зв'язків. Я більше наголошував би саме на розвитку цих відносин, бо в попередні роки було закладено їх основу, і солідну.

— Що саме мається на увазі?

— Зважте на те, що від Ужгорода до Відня автомашиною лише шість годин їзди. Тож наші зв'язки і контакти з Австрією в останні роки, особливо після проголошення незалежності України, досить активні. Київ відвідали віце-канцлер Е. Бусек, кілька міністрів. У свою чергу нещодавно у Відні побувала делегація на чолі з віце-прем'єр-міністром України О. Слепічевим.

Часті гості в Австрії лідери українського парламенту, міністри, інші політичні діячі. З австрійськими партнерами проведено переговори з широкого кола питань. Тепер ми вже переходимо до фіксування нинішнього стану відносин у відповідних договірно-правових документах.

— Які угоди планується підписати ближчим часом?

— Нині готується всеохоплюючий торгово-економічний договір, проробляються угоди про наукове та культурне співробітництво. На початку цього року під час візиту до Києва завідуючого політичного департаменту МЗС Австрії Е. Сухарілі було визнано за доцільне, хай і на тимчасовій основі, підтвердити низку угод, укладених у попередні роки Австрією з СРСР.

— Ви вже три роки є постійним представником України при міжнародних організаціях у Відні. Де, в якому приміщенні перебуває представництво України тепер?

— Вже понад шість років існує постпредство України при міжнародних організаціях у Відні. Воно розміщене в передмісті близько двомільйонної австрійської столиці, неподалік Віденського міжнародного центру, в нинішньому приміщенні постпредства Росії. Колись це було постпредство СРСР, але одної ночі воно перетворилося в представництво Російської Федерації. І ми з білорусами в той же момент із співгосподарів перетворились у приймаків, яких у будь-який час Москва може викинути на вулицю. Зрозуміло, ми ставимо питання про використання для цілей Посольства України на тимчасовій основі цього приміщення, яке, до речі, майже наполовину пусте. Проте мали негативну відповідь. «Старший брат» нині, як чорт ладану, боїться будь-якого натяку на поділ багатомільярдної власності колишнього Союзу РСР за кордоном. Лише у Відні Росія безпідставно привласнила і тримає десятки будинків, де можна було б розмістити не лише українське, а й посольства всіх держав СНД.

— З яких конкретних справ починає свою діяльність Посол України в Австрії?

— Враховуючи наявну ситуацію, передусім нам треба шукати приміщення для консульського відділу Посольства, де ми могли б видавати візи австрійським громадянам для в'їзду в Україну. Це й зрозуміло. Адже за кожною консульською справою, за кожною візою стоїть конкретна людина. І наш найперший обов'язок допомогти їй, а отже, сприяти подоланню штучних перешкод, які тоталітарна система тривалий час створювала між українським і австрійським народами.

— Бажаємо вам успіхів і дякуємо за бесіду.

Інтерв'ю провів **Іван СИЛІН.**

Експрес-новини

Президент Чехо-Словаччини Гавел заявив, що передчасно говорити про неминучість розпаду держави, незважаючи на крах переговорів про сформування нового федерального уряду. Але, за словами Гавела, ситуація залишається серйозною. Сьогодні в Празі відбудеться ще одна зустріч між новим главою уряду Клаусом і лідером Руху за демократичну Словаччину Мечіаром.

* * *

До Бухареста прибув міністр закордонних справ Молдови Циу для переговорів з румунськими лідерами у справі міжнаціонального конфлікту в його країні. Ці зустрічі мають за мету віднайти мирні шляхи врегулювання конфлікту в рамках тривалих переговорів між Молдовою, Україною, Росією і Румунією.

* * *

Лідери сербів, які проживають у Боснії і Герцеговині, повідомили про готовність відновити переговори за посередництвом ООН з мусульманською і хорватською громадами.

Президент Хорватії Туджман мав учора розмову з міністром закордонних справ Португалії Піньєйру.

* * *

На міжнародній екологічній конференції в Ріо-де-Жанейро США ще більше відмежувалися від інших країн-учасниць після того, як американська делегація відмовилася підписати міжнародну конвенцію про біологічне різноманіття, укладену для захисту рідкісних рослин і тварин.

* * *

На переговорах щодо сформування нового уряду Польщі виникли суперечки між їх учасниками. Зокрема, Конфедерація незалежної Польщі наполягає на більш «м'якій» бюджетній політиці, щоб стимулювати економічний розвиток, в той час як група на чолі з колишнім прем'єр-міністром Мазовецьким підтримує жорстку бюджетну лінію, спрямовану на боротьбу з інфляцією.

* * *

Спеціальний посланник Чилі в ФРН Холгер заявив у Сант-Яго, що його завдання — добитися, щоб керівник колишньої НДР Хонеккер покинув чилійське посольство у Москві. Але Холгер зазначив, що Чилі продовжує пошуки юридичного розв'язання проблеми, яке задовольнило би всіх.

Проблеми

ПРИСТРАСТІ НЕ ВЩУХАЮТЬ

Вже котрий місяць у Республіці Білорусь йдуть бурхливі дебати довкола референдуму з питання про розпуск Верховної Ради й нові вибори. Ініціативній групі білоруського Народного фронту доводиться витримувати «атаки» з боку можновладців. Адже у парламенті 80 відсотків народних депутатів — представників колишньої й нинішньої номенклатури.

Усвідомлюючи те, що у випадку проведення референдуму їм, напевне, доведеться розлучитися з привілейованим становищем, деякі парламентарії одразу виступили проти всенародного обговорення цієї проблеми. А коли перспектива проведення референдуму стала виразно вимальовуватися, у вищих колах «визріла» думка про неправомірність засвідчення підписних аркушів факсимільним підписом голови ініціативної групи. Здавалося, ідея референдуму буде втрачена. Але треба віддати належне лідерам опозиції: вони скрупульозно (по абзацу) проробляли з центральною виборчою комісією закон «Про референдум», доводили правомірність своїх дій і рішень.

Розгляди тривали не один тиждень. Але Народний фронт відстояв свої позиції. Проте центральна виборча комісія домоглася того, чого хотіла: час було відтягнуто, а у супротивників референдуму з'явилася можливість виробити свою тактику й консолідувати сили.

Нарешті прийшов час підбивати перші підсумки. Замість необхідних для проведення референдуму 350 тисяч підписів ініціативна група зібрала 460 тисяч. Тому центральна виборча комісія змушена була визнати правомірність і законність проведеної акції. Нині затримка за Верховною Радою республіки, яка має затвердити рішення про референдум і призначити строки його проведення. Ініціативна група пропонувала провести його до кінця року. Але, судячи з усього, навряд чи це здійсниться. По-перше, Верховна Рада не має наміру обговорювати питання про референдум на найближчій сесії. І уряд, і парламент за кожного зручного випадку «вмовляють» народ не поспішати, дати можливість провести до кінця намічені реформи. Вкотре у республіці мусується думка про те, що немов з виборами нової Верховної Ради економічне й політичне життя в Білорусі загальмується. Голова Верховної Ради республіки заявив, що не завадило б у референдумний бюлетень внести питання про президентське правління, не забувши, щоправда, при цьому сказати, що всенародне обговорення все ж відбудеться. Антиреферендумним силам вдається контролювати ситуацію. І тому сьогодні всім вже ясно, що всенародне опитування пройде не раніше весни наступного року.

Віктор ХОРОШКО.
Мінськ.

Панорама

«МИ ПЕРЕЙНЯЛИСЯ ЇХНІМИ ПРОБЛЕМАМИ...»

Апостольський нунцій архієпископ Франческо Коласуонно, як представник Святого Престолу (посол Ватикану у Москві) й аташе посольства отець Ріхард Чемус перебували в Алма-Аті зі спеціальною місією.

Вони приїхали, щоб обговорити з урядом Казахстану питання майбутніх двосторонніх відносин на рівні держав. У ході візиту відбулися дві зустрічі — у духовному управлінні мусульман Казахстану і в Алма-Атинському єпархіальному управлінні Російської православної церкви. Представники Святого Престолу також зустрілися з католиками казахстанської столиці й Караганди. Познайомилися з їхнім побутом, планами, проблемами.

Відповідаючи на запитання кореспондента «Голосу України», чи відповідають умови, в яких живуть і моляться віруючі Казахстану, світовим нормам і чи є в них для цього костьоли й богословні книги, архієпископ сказав:

— У Караганді ми зустрілися з групою католиків, точніше греко-католиків українського походження. Вони дуже прохали допомогти зі священиком. Вони не мають людини, яка могла б вести службу українською мовою. Ми пообіцяли докласти всіх зусиль, щоб у них з'явився священик. Вони сказали, що у Караганді проживають близько тридцяти тисяч українців, які вважають себе католиками східного обряду. Ми перейнялися їхніми проблемами і обов'язково їм допоможемо.

Тетяна КОСТІНА.
Алма-Ата.

ЛІТО ПОЧАЛОСЯ — ЦІНИ ЗРОСТАЮТЬ

Що почім

Указом Президента Вірменії Тер-Петросяна з початку червня в республіці підвищено ціни й тарифи. Цей крок був продиктований низкою причин, зокрема зростанням цін на енергоносії в Російській Федерації та інших республіках СНД.

Керівництво Вірменії розраховує у такий спосіб стабілізувати споживчий ринок у республіці, запобігти збитковості підприємств, а також наповнити прилавки товарами народного споживання. В основному ціни зросли з урахуванням прибутків підприємств. Для кожного з них встановлено відповідний рівень рентабельності, якого мають суворо дотримуватися. Така система, як вважають в Міністерстві економіки республіки, дасть змогу регулювати ціни не лише в бік підвищення, а й зниження.

Що ж до цін на основні товари та види послуг, то за ними встановлено державний контроль. Віднині проїзд у міському транспорті коштує 1 карбованець. Ціна на хліб зросте удвічі, у стільки ж зросте й квартплата.

Ара МЕЛІКСЕТЯН.
Єреван.

Власкори повідомляють

Вільнюс

БУМ СПІЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ

У Литві нині зареєстровано 1200 спільних підприємств. Поки що їх реєстрацію припинено, бо уряд готує нові правила щодо цього.

Загальний статутний капітал підприємств такого типу сягає 800 мільйонів карбованців, закордонні інвестиції — 160 мільйонів карбованців. Партнерами литовських бізнесменів найчастіше виступають Росія, Польща, Німеччина, Великобританія, Угорщина. Є поодинокі спільні підприємства з партнерами в Йорданії, Лівані, Люксембурзі, Малайзії.

Литву здебільшого представляють закриті акціонерні товариства й державні акціонерні організації. Сфера діяльності — виробництво, послуги й торгівля. Багато спільних підприємств торгує лісоматеріалами та продуктами їх обробки.

Микола СТАНОВИЧ.

ОБЕРЕЖНИЙ КРОК ДО... КОМУНІЗМУ?

Коментар оглядача

Всіх нині хвилює одне: чого чекати від інституту адміністрації, яким шляхом вона піде? Якщо коротко, то шляхів цих три.

Перший — йти в ногу, в руслі тих реформ, які намітила Верховна Рада. Другий — випереджати ці реформи. Третій — задкувати. Тобто адміністрація прийматиме такі нормативні акти, розпорядження, які нівелюватимуть чинні закони або взагалі духом і змістом суперечитимуть закону.

У цьому плані дуже цікавим є розпорядження Київської міждержавної адміністрації № 113-15 від 11.05.1992 року, яке підписав заступник представника Президента В. Лукомський. Воно свідчить, що адміністрація столиці хоче йти третім шляхом.

СЬОГОДНІ перші реальні паростки приватизації з'явилися на ниві приватизації житла. В інших сферах вона поки що буксує. І як не дивно, успішній приватизації житла сприяє «Положення про передачу громадянам у особисту власність квартир у будинках державного і громадського житлового фонду, їх утримання і ремонт», затверджене постановою Ради Міністрів УРСР і Укрпрофради від 19 травня 1989 року. Цей документ є фактично провісником закону про приватизацію. Він надає правову основу. Тож приватизація житла сьогодні відбувається досить інтенсивно. У всякому разі саме приватизація житлового фонду найзрозуміліша і близька людям: громадянин викуповує свою квартиру, а потім розпоряджається нею за власним розсудом. Правовий статус викупленої квартири такий самий, як, скажімо, велосипеда, авторучки, автомобіля та багатьох інших речей.

Але чиновнику (і новому, і старому) приватизація як кістка в горлі. Чому? Та хоча б тому, що він завжди хотів і хотітиме розподіляти. Нехай навіть все буде дозволено, але право дозволяти має бути за ним.

Ох і живучу ж чиновничо-бюрократичну хартію виховала адміністративно - командна система. Хоча все дуже просто: бюрократія має у своєму розпорядженні державу... Це її приватна власність. Тож, ринок, ринкова економіка, комерціалізація, потяг трудових колективів і окремих громадян до незалежності — це отруйні стріли в тілі бюрократії.

Відтак цілком зрозуміло, чому з'явилося на світ згадуване розпорядження, згідно з яким кожний громадянин, що забажає продати викуплену вже квартиру, має одержати на це дозвіл у районної влади, ЖБК тощо.

Заборонити продавати викуплене житло неможливо. Це було б порушенням законів. Але Київська міськдержадміністрація знайшла лазівку, посилаючись на статтю 114 Цивільного кодексу Української Радянської Соціалістичної Республіки. Кодекс цей наголошує, що одним із головних завдань нашої держави є «створення матеріально - технічної бази комунізму, вдосконалення соціалістичних суспільних відносин і їх перетворення в комуністичні» тощо, ніяк не регулює нові відносини власності, які з'явилися тепер.

Ця стаття регулює стосунки власників, які проживають в одному будинку: продавець частини загальної власності зобов'язаний повідомляти письмово решті мешканців будинку про своє рішення. Причому решта учасників спільної часткової власності має право привілейованої купівлі.

Міськдержадміністрація Києва добре таки пофантазувала, щоб за нинішніх умов застосувати статтю Цивільного кодексу, затвердженого 1 січня 1964 року. Тепер, щоб продати викуплену квартиру, яка знаходиться в будинку комунальної власності, нам доведеться бити поклони перед чиновниками районної адміністрації. До того ж адміністрація має переважне право на викуп. А уявляєте, що на вас чекає, коли ви мешкаєте у кооперативному будинку на 500 квартир? І всі 500 — власники. Спробуйте поінформувати їх і дістати дозвіл у кожного...

ТАКЕ рішення адміністрації не витримує критики. І Цивільний кодекс, і, зокрема, статтю 114 аж ніяк не можна застосовувати щодо викупленої квартири, оскільки це регулюється згадоною постановою Ради Міністрів, законами про власність, інвестиції. Як сказано в теорії права, нові закони відміняють дію старих. Все, що обмежує власника у його правах, — незаконно.

Ще одне. Після прийняття Закону про інвестиції, цілком зрозуміло, в Україну вкладатимуть кошти іноземні громадяни. Що б там не казали, а наш ринок приваблює західний світ. Придбають іноземці і квартири. Не так-то вже й дешево жити у валютному готелі. Дивись, комусь із них заманеться продати свою власність чи то колезі із США або Англії, чи нашому земляку.

То невже чиновник із районної адміністрації змусить і західного бізнесмена падати на коліна. Оце — сила! Весь світ знатиме, які ми могутні.

Жарт жартом, але на душі сумно.

Невже потихеньку повертаємо назад до комунізму?

Леонід БРОВЧЕНКО,
народний депутат Радянської районної Ради Києва, економічний оглядач «Голосу України».

АКАДЕМІЯ НАЦІОНАЛЬНОГО ПРОГРЕСУ

З листопада минулого року розпочала науково-комерційну діяльність українська Академія наук національного прогресу. Як повідомив її президент Олександр Оніпко, ця установа забезпечує справді раціональний відбір і гласність у розв'язанні проблем у різних галузях науки — фізиці, математиці, техніці, історії, культури. При Академії створено банк замовлень, куди з виробництва надходять дані про всі питання, які хвилюють промисловців, чи проблеми, які мають соціальну значущість. До другого банку надходять розробки, ідеї за останні двадцять років. Завдання Академії — знайти виконавця, який задовольнив би інтереси замовника і того, хто хоче впровадити новинку в себе.

12 червня Академія збирається на свої загальні збори, де будуть обговорені плани робіт у сучасних умовах. У програмі зборів — конференція з проблем національного прогресу в Україні.

Вл. інформація.

Село

«ПІДНІЖКА» МОНОПОЛІСТУ

В Дюссельдорфі мешкають, зрозуміло, переважно німці, а в Благоєвому — українські болгари. Так-от: з недавніх пір серед болгар, які звичайно спілкуються між собою своєю національною мовою, нема-нема, та й уверне хтось слівце німецьке. А колгоспний інженер Іван Тодоров — той взагалі може «шпрехати». Тим паче, що є з ким — віднедавна в Благоєвому тимчасово оселився Роланд Хауфф з Дюссельдорфа. Теж інженер.

Отож як зійдеться Іван Тодоров з Роландом Хауффом вранці на будівельному майданчику, що ген за селом, то й каже, бува, перекладачеві, якого «виписали» з одеського «Інтуристу»:

— Іди собі, хлопче, до вагончика. А ми з Роландом вже якось порозуміємося.

І — розуміють. Тим більше, що спільну справу роблять: спорудують одразу два переробні заводи — м'ясний і молочний. «Нульовий» цикл під їхнім наглядом ще взимку закінчили будівельники з Одеси. А тепер настав час зводити стіни, лаштувати дах. За цим — монтувати устаткування. А це — понад тисяча тонн вузлів потокових ліній, лабораторних приладів, уже завезених до колгоспу. Підприємством «Кірхфельд» фірми «Ферросталь». Яке й Р. Хауффа сюди відрядило...

А втім, — все по порядку. Який керівник господарства не мріє, щоб вироблене на фермах не псувалося та не «всихало» під час транспортування на неблизькі переробні підприємства, щоб на останніх не обважували та не обдурювали? І скільки вже літ ведуться балачки про наближення переробки, до місць одержання сільськогосподарської сировини? Та небагатьом, погодьтеся, оте «наближення» вдалося. Мріяв про нього й Василь Михайлович Цапенко, голова колгоспу імені Благоєва. Та от заковичка: придбати вітчизняне устаткування для малих переробних підприємств — проблема з проблем, до того ж якість його далеко не завжди належна. А на пропоноване іноземними фірмами валюта (й немала!) потрібна. Де її взяти?

Щасливий, можна сказати, випадок звів Цапенка з Віктором Васильовичем Пилипенком, начальником Чорноморського морського пароплавства. Останнього інші проблеми займали: як забезпечити продовольством багатотисячний колектив моряків? Розумні люди, кажуть, завжди знайдуть спільну мову. Отак і тут: ми вам імпортні заводи, ви нам хліб насущний. На придбання перших з бюджету пароплавства довелося «відстібнути» — не мало-не багато — 12 мільйонів дойчемарок та 2,5 мільйона американських доларів. Колгосп, щоб не залишитися в боргу, тут же почав постачати пароплавству (на пільгових умовах) м'ясо, сир, сметану. А стануть до ладу заводи — асортимент, зрозуміло, розшириться. Адже випускатимуть там десятки видів і м'ясних, і молочних продуктів найкращого гатунку. Таке за технологією передбачене, так фірма гарантує.

Отож, коли в Благоєвому І. Тодоров зустрівся з Р. Хауффом та забалакав з ним його ж мовою, Василь Цапенко довго не роздумував:

— Бути вам, Іване Івановичу, директором майбутнього комплексу. Там тепер наші головні надії.

І Тодоров як людина високодисциплінована особливо не заперечував. І ось він разом з Р. Хауффом, доповнюючи один одного, споруджують заводи. Іван Іванович краще знає, як з нашими вітчизняними робітниками розмовляти (а зайняті тут люди з одеських будівельних управлінь), отож за ним — організаційний бік справи. А за Роландом технічний контроль, він у цьому тямуха. Он, скажімо, який урок нещодавно усім дав: добирали, здається, щонайкращий гравій для приготування бетонного розчину, а німець — вибракував. Притому без зайвих слів — просто взяв з купи найбільший і найменший камінчики, поклав їх на долоню і запитав:

— І ви вважаєте за можливе отаке сусідство?

Робітники, з усього було видно, навіть не зрозуміли, про що мова. А Іван Іванович зауважив:

— У нас все з такого будують...

— А у нас — ні, — твердо мовив Р. Хауфф. — Ми маємо якість гарантувати.

І невдовзі завіз гравій з Німеччини: камінці — один в один, мов зернятка гороху на колгоспному току.

Дотримання графіка Р. Хауфф завжди ставить поруч з якістю. І щовечора заштриховує нові й нові кліточки на схемі, вивішеній у вагончику. Все йде, пояснив мені, як і передбачено. Наприкінці червня цього року він має передати готові приміщення іншому спеціалістові — з монтажу устаткування. А сам переїде до Любашівки тієї ж Одеської області, де візьметься за спорудження ще одного такого об'єкту. І одразу ж вийти на проектну потужність — переробку п'яти тонн молока і двох тонн м'яса щозміни.

— А хто ж на них працюватиме? — запитую. — Адже устаткування й технологія, треба розуміти, не такі прості.

— О, проблем не буде. Фірма береться підготувати спеціалістів звідси ж, із мешканців села, — запокоює Р. Хауфф. — Вчитимемо людей і тут, і на підприємствах Німеччини.

Мабуть що так і буде. Роланду Хауффу та Іванові Тодорову, які, нарешті, таки «прив'язують» переробну промисловість безпосередньо до тваринницьких ферм і тим самим створюють реальних конкурентів державним підприємствам-монополістам, можна, як на мене, вірити.

Георгій ВОРОТНЮК,
власний кореспондент «Голосу України».

ПРИСТРАСТІ ДОВКОЛА ТРОНУ

Міжнаціональні відносини

Мером Вінниці обраний депутат Дмитро Дворкіс. Попередня посада — генеральний директор обласного об'єднання «Будматеріали».

Кандидатуру Д. Дворкіса запропонував представник Президента в області М. Дідик. В результаті таємного голосування кандидат у мери не набрав потрібної кількості голосів. Оскільки глава міста все-таки потрібен, а інших кандидатів не було, М. Дідик запропонував провести повторне голосування. У підсумку Д. Дворкіс був обраний. Під час повторного голосування 35 депутатів залишили зал засідань.

Річ ніби й буденна. Вибори є вибори. І відбуваються вони по-різному. Та є саме в цій справі і один досить неприємний бік. Супротивники Д. Дворкіса намагались використати і «національну карту». Головним розігрувачем цієї карти виявився депутат міської Ради А. Махлай. Йому не сподобалось, що новий керівник міста за національністю — єврей.

Горезвісна «п'ята графа» викликала особливу тривогу А. Махлая та його нечисленних прибічників. Підкреслюю — нечисленних. Бо чутки, які долинали до інших місць, в тім числі і до інших країн, тлумачили цю акцію як масові виступи вінничан проти євреїв. Але не було жодних масових виступів.

Весь інцидент був обмежений площею біля міськради. Характерна спрямованість гасел: «Жидівський націоналізм повинен бути в Ізраїлі», «Російський націоналізм повинен бути в Росії», «Польський націоналізм повинен бути в Польщі», «Український націоналізм повинен бути в Україні». Як бачите, акція мала не просто «антижидівський» характер. Ініціатори мовби підкреслювали: «Ми проти всіх, хто не наш». Варто нагадати, що Гітлер, прийшовши до влади, також розділив народ Німеччини на «наших» та «чужих». Що з цього вийшло — нагадувати не треба. І щодо слова «жид» наші «друзі» із стану супротивників теж знаходили виправдання: ми і не думали зневажати євреїв цим словом, подивіться, навіть великий Тарас Шевченко так писав. Справді, писав. Але було то 150 років тому. Теперішні євреї, незважаючи на виправдовувальні екскурси в історію, не хочуть, щоб їх називали цим словом, яке стало ганебним і образливим. Надто багато крові на слові «жид».

Нагадаємо, що в часи Тараса Шевченка український народ називали малоросами та хохлами. Чи хочуть теперішні українці повернутися до тих назв? Ні. Ми, євреї, — теж. На цьому й зупинимось.

А що ж у Вінниці? Кілька днів стояла купка людей з цими гаслами біля будинку міськради, ведучи жваву «роз'яснювальну роботу». Міліція стояла поруч і не втручалась: безпорядків і бійки не було, а політика — не її справа.

Були на площі і молоді хлопці з єврейської організації «Бейтар». У разі конфлікту вони готові були дати відсіч. Та, як то кажуть, Бог милував. А якби не милував, якби почалась бійка між місцевими націоналістами (так вони себе називають) і бейтарівцями? Якби хтось-небудь крикнув «Наших б'ють!»? Уявляєте?

Принципову позицію зайняли міські власті. У розмові зі мною представник Президента Микола Дідик прямо назвав призвідників купкою відщепенців, котрі ганьблять не тільки рідне місто, але і свій народ.

— Національного розбрату в Вінниці не буде, — сказав він, — ми не будемо дивитися на національність при висуванні на керівну посаду: нам потрібні люди добрих ділових якостей. Проти ініціатора ганебного «протесту» депутата міської Ради А. Махлая порушено кримінальну справу.

Прокурор Ленінського району Вінниці Дмитро Цвіргун, котрий веде слідство, сказав, що дії А. Махлая підпадають під статтю про розпалювання національної ворожнечі.

Вже після цих виборів у Вінниці в районному центрі області Шаргороді пройшов фестиваль під назвою «Всі ми діти твої, Україно». Виступали самодіяльні колективи українців, росіян, євреїв, поляків, циган, молдаван, чехів. Це було справжнє свято. На ньому були присутні голова Комітету у справах національностей при Кабінеті Міністрів України Ю. Оленченко і представник Президента в області М. Дідик. А. Махлая, природно, не було. А шкода. Він би побачив, як не «наші», а українські хлопці та дівчата з міста Бара хвацько виконували єврейський танець. А єврейський ансамбль по-молодечому «ушкварив» гопака.

Всі ми діти твої, Україно! А ті, хто намагається нас посварити, хоч би подумали, на чий млин воду ллють. Що ж стосується нового мера Вінниці, то ми від усієї душі бажаємо йому довести, що не помилились ті депутати різних національностей, котрі віддали за нього свої голоси.

Ілля ЛЕВІТАС, голова Ради національних товариств України, голова Товариства єврейської культури України.

У Празі, в театрі імені Йозефа Тила, де колись вперше прозвучав «Дон Жуан» Моцарта під керуванням самого автора, відбулося відкриття Європейської академії музичних театрів. Її організаційно-адміністративним центром буде німецький замок Турнау, в якому розміщується НДІ музичного театру Байрейтського університету. Учасників події привітав Вольфганг Вагнер — онук великого оперного реформатора Ріхарда Вагнера.

Собори наших душ

І ВАГНЕР УСІХ БЛАГОСЛОВИВ

Засновниками академії стали провідні музичні заклади Європи. Понад вісімдесят представників найбільших театрів були присутні на з'їзді з цієї нагоди. Розроблено статут, обрано президента — ним став всесвітньовідомий Массіно Боджанкіно, керівник театру «Коммунале» у Флоренції, та віце-президентів. Серед дванадцяти членів правління є й наш посланець — народний артист України, провідний диригент Національного театру опери і балету України імені Тараса Шевченка Іван Гамкало.

— Мета академії, — сказав нам по приїзді з Праги Іван Дмитрович, об'єднати творчі, наукові й економічні зусилля діячів музичних театрів Західної та Східної Європи.

— Інтеграція, з'ясовується, потрібна не лише в науці?

— Так. Східноєвропейські театри, особливо колишнього СРСР, були надто відгороджені від мистецького світу Європи, яка піднесла свою культуру на значно вищий рівень. Тепер ми маємо підтягуватися до неї.

— Таким чином, виходить, колишні нахваляння про успіхи «в области балета», опери чи оперети, м'яко кажучи, були дещо перебільшеними?

— Звичайно. Найголовніша біда полягала в замкнутості нашого суспільства. Тому сьогодні важко навіть порівнювати деякі царини культурного й суспільного життя взагалі.

Виступаючи на відкритті, я розповів про традиції музичної України і її могутній творчий потенціал, про культурні зв'язки, які єднали нашу Батьківщину з Європою ще з середніх віків. Проте більш як триста років неволі перетворили Україну в духовну провінцію. Тому мої колеги з розвинених країн сприймали мовлене мною як новину.

— І у вас, мабуть, народжуються конкретні плани щодо популяризації нашого театрально-музичного мистецтва за кордоном?

— Так. Цього разу я залишив для передруків інформативний матеріал про національну оперу, партитури опер наших композиторів для ознайомлення з ними творчої громадськості зарубіжних країн. У подальшому планується організувати спільні семінари, обміни фахівцями, обмінюватимемося інформацією.

Залишається сподіватися, що новостворена академія сприятиме розвиткові української оперної культури.

Володимир ТЕТЕРУК.

Фотоконкурс

Не хлібом єдиним...

Фото Олекси ВАЩЕНКА.

(Київ).

З пошти

ХТО ДОПОМОЖЕ ПОЖЕЖНИКАМ?

Згадаймо Чорнобильську аварію. Хто першим пішов гасити вогонь? Пожежники.

Так, Україна знає своїх героїв, але чи знає вона, в якому одязі пожежники гасили смертоносний вогонь? А ми й тепер працюємо в одежі для рибалок, в інструкції по догляду за якою написано: прати при температурі не вищій ніж 50 градусів, сушити при температурі не вищій за 60 градусів, прасувати не можна. А пожежник працює в епіцентрі вогню, де температура понад 400 градусів. Чого вартий такий «спецодяг» для пожежника? Власного життя. В такім «спецодягу» загинули недавно наші товариші Михайловський і Будниченко.

Висновки комісії з розслідування причини загибелі пожежників у всіх випадках зводяться до одного: порушення техніки безпеки. А дозвіл на гасіння пожежі в непридатному для цього одязі хіба не є узаконене порушення техніки безпеки? Відповідальності за це ніхто не несе. Зате у «Правилах техніки безпеки» суворо попереджується, що «бойовий одяг забороняється псувати і укорочувати». Для чиновників головне «не псувати» одяг, а те, чи відповідає він технічним вимогам, чи захищає пожежника від небезпеки, — байдуже.

Ще 1973 року Київський науково-дослідний інститут надтвердих матеріалів виготовив зразки одягу для пожежників. Зразки були затверджені українськими експертами і надіслані для затвердження до Москви. Подальша доля їх невідома. А щоб закупити за кордоном вогнезахисний одяг для пожежників, немає коштів. З того світу повертати загиблих при виконанні службових обов"язків товаришів немає способу. Страйк чи голодовка — теж не найкращий вихід із становища. Тож хто допоможе пожежникам?

Володимир ГУДІН, інспектор з пожежної охорони, депутат Шевченківської районної Ради. Київ.

НЕТРАДИЦІЙНЕ ЦІЛИТЕЛЬСТВО: ЯКИМ ЙОМУ БУТИ?

«Cito!»

Асоціація професійних екстрасенсів колишнього Союзу свого часу розробила проект закону про народну медицину. Його було розглянуто в союзному Міністерстві охорони здоров'я, в Комісії Верховної Ради СРСР з охорони здоров'я Академії медичних наук, Мінюсті СРСР.

Відомі події зняли питання про союзний закон. Що ж, і надалі, зневірившись у можливостях офіційної медицини, вдаватимемося до послуг усіляких контактерів, чаклунів, відьом та сумнівних «фахівців» з біоенергетики чи то екстрасенсорики з сумнівними дипломами й без них?

Про завдання закону про народну медицину та проблеми, що стоять перед нею, розповідає президент згаданої, а також міжнародної Асоціації професійних екстрасенсів і Асоціації народної медицини **Віктор КАНДИБА**.

— Народні цілителі сьогодні не мають державного дозволу на лікувальну практику. Досі не визначено статусу народного цілителя, його права, немає відповідальності за негативні наслідки лікування. Нема і положення про працевлаштування, трудовий стаж, пенсії...

— Якими, на вашу думку, мають бути відносини з академічною медициною?

— В академічній, або науковій, медицині вмістилося все краще, що є в народній. Їх не можна відділяти. Наукова медицина — це та ж народна, яка пройшла наукову обробку.

Як талановитий композитор черпає мелодії, духовні начала в народній музиці, хореограф — у народному танці, так само й витоки наукової медицини — у народній.

Замало сказати, що народна й академічна наука мають співпрацювати. На Сході є вираз «мати-дитина», ось він і характеризує відносини між ними.

— Якою має бути система підготовки та атестації нетрадиційних цілителів, зокрема екстрасенсів?

— Вона має бути державною. Це головне. І дозвіл на право лікувати має видавати державний орган, наприклад, спеціальний підрозділ Міністерства охорони здоров'я. Сам він безпосередньо цим не може займатися, тому доручає, наприклад, Асоціації народної медицини України створити відповідну атестаційну комісію. До її складу мають увійти міністерські працівники, науковці, народні цілителі.

Крім того, в державі мають бути навчальні заклади народної медицини: кафедра, факультети з кафедрами, наприклад, фітотерапії, мануальної терапії, голкотерапії, масажу тощо. І вже зовсім добре було б створити інститут нетрадиційної медицини, де після п'яти років навчання випускникам присвоювали б кваліфікацію лікаря-голкотерапевта, лікаря-психотерапевта, фітотерапевта тощо.

— Вікторе Михайловичу, якщо навчатися треба п'ять років, то що ж робити з випускниками ваших шестиденних курсів?

— По-перше, навчальних закладів, про які йшлося, ще немає. А по-друге, випускникам курсів треба вчитися далі. Їм дано лише основи. А те, що називають курсами, в умовах нашої держави — просто бізнес. З одного боку, є люди, які читають лекції, з другого — які бажають їх слухати. Лекції платні. Ось і все.

Щодо лікування, то я не втомлююсь повторювати, що займатися ним можна тільки разом з дипломованим лікарем. І собі не дозволяю приймати хворих без досвідчених медиків.

— Потрібні періодичні ліцензійні чи експертні перевірки знань і здібностей цілителів?

— Давайте тоді почнемо перевіряти і юристів, економістів, інженерів, журналістів! Я, наприклад, досі не зустрічав порядного журналіста в нашій країні. Та що з цього? Невже якщо ти лікар, то вже й шахрай? Хто може визнавати державні дипломи недійсними, втручатися в державну систему підготовки й атестації?

Між іншим, те, що вигадало недавно Міністерство охорони здоров'я, дуже далеке від державної системи управління нетрадиційною медициною. Воно без будь-якого навчання, за певну плату розглядає заявки кандидатів у цілителі й видає їм ліцензії на право лікування.

— Чи існують гарантії того, що нетрадиційні знання і вміння не будуть спрямовані на зло?

— І в офіційній, і в народній медицині є фундаментальний принцип: не зашкодь. Ті методи, які ми проповідуємо, повинні бути цілком безпечними.

— А як справи з науковим дослідженням нетрадиційних методів лікування?

— Нам вкрай потрібна своя потужна, сучасна наукова база. Свого часу А. Кашпіровський просив в уряду хоча б лабораторію, щоб дослідити, що ж відбувається з фізіологією людини, наприклад, у стані гіпнотичного трансу. Але крім трансу є десятки інших засобів впливу на хворого. І всі вони майже не досліджені. Це послаблює нашу практику.

Одна-дві лабораторії нічого не вирішать. Потрібен науково-дослідний інститут. До речі, багато вчених бажають, навіть мріють працювати в такому закладі. Та, на жаль, його поки що не створено.

— Досі народні цілителі України перебувають фактично поза законом. Чи готові вони до узаконеного лікування?

— Гадаю, що всім лікарям, не тільки народним, ще треба підготуватися до так званої страхової медицини, коли на лікаря покладено фінансову відповідальність за здоров'я пацієнта. Сьогодні медики, а тим більше народні цілителі не готові працювати за таким принципом.

Однак це не означає, що закон, який має його проголосити, приймати зарано. Беззаконню вже давно треба покласти край.

Розмову вів Олексій БРЕУС.

ГОЛОС України

Газета Верховної Ради України

Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО

Редколегія:

Анатолій ГОРЛОВ перший заступник головного редактора

Олександр БІЛИК заступник головного редактора

Олександр ЄМЕЛЬЯНОВ член-кореспондент АН України

Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ оглядач, завідуючий відділом культури

Леонід САМОЙЛЕНКО заступник головного редактора

Борис СИДОРЕНКО заступник головного редактора

Анатолій СОЛОНСЬКИЙ редактор відділу кореспондентської мережі

Віталій СУДДЯ відповідальний секретар

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Засновник — Верховна Рада України.

Адреса редакції: 252047 Київ, вул. Нестерова, 4

ТЕЛЕФОНИ:

Для довідок — 441-89-61 441-89-46

телефакс — 224-72-54

Відділ реклами — 441-89-44

Редакція розглядає рукописи, подані в першому примірнику машинопису.

Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

Залишаємо за собою право виправляти мову і скорочувати матеріали.

Рукописів не повертаємо.

За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Пересиланням скарг у різні інстанції редакція не займається.

Звертайтеся, будь ласка, безпосередньо до відповідних органів влади.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Індекс 60955

Загальний тираж 4[illegible]9246.

Зам. 0311108.

252047, Київ, проспект Перемоги, 50. Комбінат друку видавництва «Преса України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9

У НАЦІОНАЛЬНОМУ БАНКУ

Національним банком України 11 червня 1992 року встановлюються наступні курси карбованця і купона до іноземних валют

за одиницю іноземної валюти	ринковий	офіційний
100 австралійських доларів	6481.00	43.22
100 австрійських шилінгів	753.00	5.02
100 англійських фунтів	15551.00	103.70
1000 бельгійських франків	2598.00	17.33
100 німецьких марок	5340.00	35.61
100 голландських гульденів	4742.00	31.62
100 датських крон.	1382.00	9.22
10000 італійських лір	706.00	4.71
100 канадських доларів	7102.00	47.36
100 норвезьких крон	1367.00	9.12
100 доларів США	8500.00	56.68
100 фінських марок	1956.00	13.05
100 французьких франків	1585.00	10.57
100 шведських крон	1479.00	9.86
100 швейцарських франків	5851.00	39.01
1000 японських ієн	660.00	4.46
100 екю	10927.00	72.86
1000 іспанських песет	844.00	5.63
1000 грецьких драхм	442.00	2.95
100 ірландських фунтів	14218.00	94.81
100 ісландських крон	151.00	1.01
1 кувейтський динар	292.90	1.95
1000 ліванських фунтів	48.00	0.32
1000 португальських ескудо	640.00	4.26
100 сингапурських доларів	5223.00	34.03
1000 турецьких лір	13.00	0.08

Комерційні курси клірингових валют по угодах, підписаних до 01.12.91 року

100 доларів США по розрахунках із Афганістаном	56.68
100 доларів США по разрахунках із Іраном	56.68
100 англійських фунтів по розрахунках із Єгиптом	259.25
100 англійських фунтів по розрахунках із Сирією	103.70
100 індійських рупій по розрахунках із Індією	3.15

Валютний коефіцієнт купона до карбованця при здійсненні неторговельних операцій складає 1,0. При продажу по неторговельних операціях приймається готівка в рублях та розрахункові чеки ощадбанку.

Спорт

ІЗ СУДДІВСЬКИХ ПРОТОКОЛІВ

Чемпіонат України з футболу. Вища ліга.

Група А.

«Кремінь» — «Шахтар». 2:3 (1:2). 10000 глядачів. Суддя Л. Бавикін (Харків). Голи: Локтіонов (9, 48) — у господарів; Ребров (7), Щербаков (38), Фокін (55) — у гостей. На 29-й хвилині Ребров («Шахтар») не реалізував пенальті.

«Нива» Вц. — «Торпедо». 3:1 (1:0). 10000 глядачів. Суддя В. Лисенко (Одеса). Голи: Горшков (37), Шубін (48), Шара (84) — у господарів; Заєць (83) — у гостей.

«Металург» — «Карпати». 1:1. (0:1). 3500 глядачів. Суддя К. Панчик (Сімферополь). Голи: Вернидуб (63), з пенальті — у господарів; Козак (20) — у гостей. Попереджено Дудника («Металург»).

«Таврія» — «Темп». 6:0 (4:0). 3400 глядачів. Суддя С. Татулян (Київ). Голи: Гудименко (17, 33, 38, 62), Гладишев (32, 86).

	І	В	Н	П	М	О
Таврія	16	11	4	1	29— 8	26
Шахтар	16	9	5	2	29—10	23
Чорноморець	16	8	7	1	27—10	23
Металург	16	6	6	4	20—14	18
Торпедо	16	5	6	5	17—15	16
Кремінь	17	4	8	5	15—19	16
Нива Вц.	17	4	4	9	14—31	12
Карпати	16	3	6	7	11—17	12
Евіс	16	3	3	10	11—26	9
Темп	16	2	3	11	8—31	7

Група Б.

«Зоря»-МАЛС — «Волинь». 2:1 (1:0). 7000 глядачів. Суддя О. Тютюн (Фастів). Голи: Коробченко (25), Чухлебо (68) — у господарів; Богунов (74) — у гостей.

«Дніпро» — «Нива» Тр. 4:1 (1:1). 1000 глядачів. Суддя В. Звягінцев (Донецьк). Голи: Тищенко (42), Багмут (50, 72, з пенальті), Коновалов (64) — у господарів; Довгалець (36) — у гостей. Попереджено Недоросткова, Покидька (обидва — «Нива»).

«Буковина» — «Металіст». 0:1 (0:0). 7500 глядачів. Суддя В. Онуфер (Ужгород). Гол: Призетко (76). Попереджено Будника («Буковина»), Кандаурова («Металіст»). На 8-й хвилині видалено з поля Панчишина («Металіст»).

«Прикарпаття» — «Нафтовик». 4:1 (2:1). 3000 глядачів. Суддя І. Ярменчук (Київ). Голи: Ю. Шулятицький (29, 89), Хомин (31), Русак (66) — у господарів; Сухарєв (20, з пенальті) — у гостей. Попереджено Савку, Ю. Шулятицького (обидва — «Прикарпаття»), Євтушка («Нафтовик»).

	І	В	Н	П	М	О
Динамо	16	12	4	0	27—10	28
Дніпро	17	10	2	5	25—14	22
Металіст	16	7	5	4	19—13	19
Буковина	16	7	4	5	17—13	18
Нива Тр.	16	6	5	5	13—12	17
Зоря—МАЛС	17	6	4	7	22—22	16
Волинь	16	7	1	8	21—20	15
Нафтовик	16	4	3	9	8—24	11
Прикарпаття	16	3	5	8	8—15	11
СК Одеса	16	2	1	13	12—29	5

Шахи

ЗНАЙ НАШИХ

У столиці Філіппін — Манілі триває Всесвітня шахова олімпіада. У жіночому турнірі, в якому змагається 64 команди, лідерство захопила збірна України. Наші дівчата з однаковим рахунком 3:0 перемогли шахісток Бразилії та Швейцарії.

За Кубок Гамільтона Рассела в чоловічому змаганні суперечку ведуть понад сто команд. Колектив України в перших двох турах переграв збірні — Єгипту — 3:1 і Китаю — 21/2:11/2. Учора на обох турнірах грався третій тур.